

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1999

Número 142

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 23 de febrer del 1999, a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

1) RGE núm. 899/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a enquestes domiciliàries.	6198
2) RGE núm. 946/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a explotació dels quioscs del moll de ribera de Sant Antoni.	6199
3) RGE núm. 900/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunions del president amb directores de centres escolars.	6200
-

- 4) RGE núm. 818/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a berenars a la Tercera Edat. 6201
- 5) RGE núm. 813/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a graveres de Son Corp i Son Corpet. 6202
- 6) RGE núm. 873/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a circuit automobilístic a Cap Llençrisc (Sant Josep de sa Talaia). 6203
- 7) RGE núm. 901/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a places cobertes en comissió de servei. 6204
- 8) RGE núm. 945/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a vaques mortes al vaixell "Tlemcen". **(Retirada)** 6205
- 9) RGE núm. 902/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de recerca. 6205
- 10) RGE núm. 821/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a cost de presentació de les DOT a Atenes. 6206
- 11) RGE núm. 891/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a descompte en el transport marítim interinsular. **(Ajornada)** 6207
- 12) RGE núm. 874/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a creació d'un centre de recuperació d'animals ferits a Eivissa. 6207

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 4583/98, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a anunci de licitació de serveis per a la producció d'una sèrie de televisió sobre els projectes de les ONG subvencionats pel Govern balear. 6209
- 2) RGE núm. 6113/98, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a modificació del Decret 36/95, de 6 d'abril, de suport transitori comunitari-salari social. 6213
- 3) RGE núm. 6073/98, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a normes per a les esteses elèctriques per protegir l'avifauna. 6221

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, vagin ocupant els seus escons, per favor. Començam aquesta sessió plenària, per favor.

I.1) Pregunta RGE núm. 899/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a enquestes domiciliàries.

Primer punt de l'ordre del dia, preguntes; i la primera és relativa a enquestes domiciliàries, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí. Sr. Crespí, té vostè la paraula.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és concreta, i com a tal demanaria que es transcrigués al *Diari de sessions*. Gràcies.

Ha encarregat la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports a cap empresa o institució la realització d'una enquesta domiciliària?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per contestar aquesta pregunta té la paraula el conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Supòs, Sr. Crespí, que aquesta pregunta fa referència a l'enquesta que a principi de l'any passat... No? Si no fa referència a aquella enquesta...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, com que ha de quedar transcrita al *Diari de sessions* la pregunta, títol "enquestes domiciliàries", i diu el següent: "Ha encarregat la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports a cap empresa o institució la realització d'una enquesta domiciliària?"

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

No.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. Crespí i Plaza:

Exactament no es referia, com deia el conseller, a l'enquesta que es va fer l'any passat; hi ha altres preguntes en relació a aquella, perquè jo no entenc que fos una enquesta domiciliària.

Bé, idò jo l'advertiré, Sr. Conseller, que hi ha alguna empresa, o institució o particular, que es dirigeix als domicilis de ciutadans d'aquesta ciutat, en nom de la Conselleria, i demanant que s'ompli un formulari. Si realment és qualcú que usurpa el nom de la Conselleria, jo els demanaria que prenguessin mesures al respecte. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Moltes gràcies, Sr. President. No en tenia cap coneixement. En tot cas, segur que les prendrem i segur que investigarem aquests fets.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 946/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a explotació dels quioscs del moll de ribera de Sant Antoni.

Passam a la segona pregunta, relativa a explotació del quiosc del moll de la ribera de Sant Antoni, que formula el diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta és una pregunta molt simple, i que l'únic que demana és si la Conselleria de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral pensa continuar amb les concessions d'explotació dels dos quioscs de venda de begudes i menjar elaborat, ubicats damunt el moll de ribera de Sant Antoni de Portmany durant la temporada 1999.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. És una pregunta molt simple, i que ja m'ha formulat el diputat varies vegades. En qualsevol cas, dir-li que efectivament dins l'any 98 ja varen ser autoritzada aquesta ocupació temporal sobre la ribera del moll de Sant Antoni. L'interessat que ho va tenir en data 9 de febrer del 99 ha tornat a sol·licitar per l'any 99 aquesta concessió administrativa, i dins el Servei de Ports de la Conselleria no tenim en aquest moment cap obstacle per tornar a renovar aquesta concessió administrativa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, en veure que aquests dos quioscs no es retiraven de damunt el moll, pensàvem que passaria una cosa d'aqueixes. I jo he de lamentar profundament la poca sensibilitat que demostra tenir vostè cap al municipi de Sant Antoni i els seus ciutadans. En primer lloc li he de dir que, a part de la mala imatge que donen aquests dos quioscs, estan fent una competència deslleial a tots els propietaris de bars de Sant Antoni, tal vegada el municipi de Balears que més bars té. En segon lloc ningú no pot entendre que un ciutadà per obrir un establiment per vendre els mateixos productes que aquests dos quioscs, hagi de complir amb tota una normativa emanada d'aquest govern, i aquest mateix govern pugui donar unes concessions administratives d'explotació sense complir cap d'aquestes condicions que exigeix als altres ciutadans. No és de rebut, Sr. Conseller, que el Govern vulgui fer complir la legalitat vigent a la resta de ciutadans, i ell mateix no la compleixi, i tampoc no és de rebut que mantengui dos quioscos com són aqueixos, gairebé terciarundistes, perquè s'ha de dir, a un indret tal vegada turísticament parlant el més emblemàtic del municipi de Sant Antoni.

Crec que tot això no és de rebut, i la conselleria que vostè representa hauria de prendre nota i llevar aquests dos quioscs, que no fan falta per res, i l'únic que fan és donar una mala imatge a aquest poble, que prou taques ja té, i per tant si poguéssim evitar-ne una, aniria bastant millor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula. Guardin silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Marí, jo no sé si vostè té una fixació -supòs que lícita, no vull pensar una altra cosa- amb aquests quioscs damunt la ribera de Sant Antoni, perquè efectivament dia 21 de novembre del 96 va demanar més o manco el mateix; dia 14 d'octubre del 97 va tornar a demanar el mateix; i ara al mes de febrer tornar a demanar el mateix. I nosaltres li contestam cada vegada també el mateix, que miri, en base a la legalitat vigent, aquests quioscs s'han concedit, es fan unes concessions, i si es pot autoritzar s'autoritza, i si no, no. Això són activitats reglades.

Miri, que vostè pensi que nosaltres tenim poca sensibilitat, perquè és mala imatge, és competència deslleial, o no sé què; miri, en tot cas serà la seva opinió. Jo el que li puc dir és que donam aquest quiosc perquè hi ha un senyor que ens el demana, i pensam que es dona un servei, de vendre llepolies, gelats, a la gent que passeja per allà damunt. Això és el que nosaltres pensam. Miri, si vostè creu que s'incompleix la normativa emanada del propi Govern, vostè té l'obligació de denunciar-ho. Faci-ho, per favor, que obrirem un expedient, el durem endavant, però miri, fa tres vegades que ens demana el mateix. Faci un passeta més endavant, i s'atreveixi, faci el favor, si pensa que hi ha aquí incompliment de normativa, ho denunciï, per favor, Sr. Marí. Jo li agrairé. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 900/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunions del president amb directors de centres escolars.

Passam a la següent pregunta, relativa a reunions del president amb directors de centres escolars, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. Crespí i Plaza:

Em pensava que em contestaria el president, però hàbilment s'ha fet fonedís quan la pregunta s'havia de formular. Bé, voldria saber quin és l'objectiu que persegueix fent reunions en dissabte a l'hotel Palas Atenea amb directors de centres escolars. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Sr. Crespí, el president del Govern en aquestes reunions es presenta, i són convocades des del Partit Popular, no des del Govern, i es presenta com a candidat del Partit Popular a la Presidència de la Comunitat Autònoma. Aquesta reunió és una més de tantes, on el president en condició de candidat s'ha reunit i es reuneix amb diferents col·lectius per saber la seva opinió sobre l'estat actual sectorial, i la seva opinió sobre el futur, sobre els propers quatre anys. Per això, per aquest motiu, va demanar als directors que volien que es reunissin amb ells, i així es va fer aquesta reunió dia 13.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. Crespí i Plaza:

He d'entendre, per tant, que el president no es va reunir amb els directors de centres escolars, encara que m'ho contesta el portaveu del Govern, qui es va reunir amb els directors va ser el candidat Jaume Matas, per obtenir informació per elaborar, supòs, el seu programa electoral.

Si això fos simplement així, jo realment m'hauria d'excusar per la pregunta que he fet. Però tenc entès que a la reunió no només hi assistí el candidat Jaume Matas, hi assistí l'actual conseller d'Educació, Cultura i Esports, que no sé si també és candidat, i també hi assistí el director general de centres escolars, que tampoc no sé si en aquest moment és candidat a qualche cosa. Tal vegada és un avanç de la llista electoral. Va bé; però és que a damunt resulta també, pel que tenc entès, que s'hi va anar a aquest acte electoral amb els vehicles oficials del Govern. I jo crec que això és clarament una desviació de poder, utilitzant la condició de president, la condició de conseller, la condició de director general, i l'ús de vehicles, per fer una campanya electoral, no només encoberta -no és encoberta-, però clarament amb ús de fons públics destinats a unes altres coses. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Efectivament a aquella reunió hi va assistir el que és director general de planificació, i jo mateix, hi vàrem assistir en la nostra condició de membres del Partit Popular, en tot cas per assessorar el nostre candidat en certes qüestions a la reunió, com hem assistit a altres reunions, i endemés hi vàrem assistir, com és natural, amb els nostres cotxes, no amb els cotxes oficials.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 818/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a berenars a la Tercera Edat.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a berenars a la tercera edat. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Crespí també havia d'haver demanat si els havien convidat a berenar, als directors d'instituts i centres escolars. La pregunta en concret és: quina quantitat du gastada el Govern balear en convidades a berenar a les associacions de majors amb motiu de les visites del president als distints municipis de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. És l'obligació de qualsevol president de qualsevol comunitat autònoma estar a prop de tots els col·lectius, i més que mai a prop del col·lectiu de persones majors. El president els visita, i el preu dels berenars és aproximadament entre 300 i 450 pessetes per persona major, tenint en compte, Sr. Sampol, que en molts de casos és la pròpia associació que li ofereix el berenar. Podria dir-li molts de pobles en què són els propis majors, que ells mateixos ho cuinen, ho fan, i ofereixen el berenar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Però jo no li he demanat el cost unitari, sinó el cost total dels berenars. A veure, ara procuraré estendre'm una miqueta, fins a no passar el temps, per donar-li temps de fer un càlcul mental, o físic, per saber, per multiplicar les 300 o 400 pessetes pel nombre de berenants que hi ha hagut, per favor...

Bé, el tema, però, és que, clar, ara hi ha hagut una reunió amb directors d'institut. Era el candidat. Hi ha berenars amb les associacions de tercera edat, que l'únic objectiu d'aquest berenar no és conèixer les inquietuds del col·lectiu, sinó fer-se la foto amb el nombre de majors possibles de cada municipi, i aquí no és el candidat, és el president del Govern que paga, però paga amb els doblers de tots. Mirin, això és fer pura campanya electoral finançada amb els doblers públics. Ell sap que fa de bon convidar, amb els doblers de tots! Si volen fer això, utilitzin el mateix mecanisme que han utilitzat per a la reunió de directors, convoquin-los com a candidat del Partit Popular. Si els volen convidar a berenar, paguin el berenar amb els doblers del Partit Popular, però no paguin el berenar amb els doblers públics, perquè això, perdonin, és més repel·lent que la finançació a través del túnel de Sóller. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Doncs no sé com vostè aquest esperit crític no el té quan es paguen mitjans de comunicació, i es diu qui ha de sortir o no ha de sortir a un acte de persones majors a una institució en què vostè hi té a opinar; o quan a la seva institució es paguen autocars i berenars, també en el moment oportú. Li trauré aquests comptes. I aquest esperit crític que vostè té en aquest tema, m'agradaria que també el tengués allà on vostè comanda, perquè no es pot ser a una banda d'una manera, segons com vénen les tornes, i a una altra d'una altra. Vostè el que predica, ho ha de fer; i vostè predica el que no fa i en el que no creu. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, deman empara. Deman empara perquè la pregunta és concretíssima: quina quantitat du gastada el Govern balear en convidades a berenar a les associacions de tercera edat, i la consellera de Presidència és evident que no ha contestat. Li prec que la cridi a l'ordre, si ho troba oportú, perquè respongui a la pregunta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta qüestió s'ha suscitat en diferents ocasions, no en aquest parlament, sinó que pot vostè entendre a molts d'altres parlaments, en el torn de preguntes. Aquesta presidència ni cap presidència el que no pot fer és obligar a contestar en funció del que requereix el diputat. Pot interpretar el president del Parlament si està ben contestada o no, i la mateixa interpretació té el mateix valor que pugui fer el diputat que l'ha demanada, i que per açò també té els recursos reglamentaris pertinents per reformular aquestes preguntes tantes vegades com cregui convenient. En funció de la bondat o no, ni de la pregunta ni de la resposta, el president del Parlament no hi pot entrar.

I.5) Pregunta RGE núm. 813/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a graveres de Son Corp i Son Corpet.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Eberhard Grosske, relativa a graveres de Son Corp i Son Corpet, presentada, com hem dit, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Moltes gràcies, Sr. President. La pregunta és ben bona d'explicar: Hi ha uns projectes d'obertura de noves pedreres a Son Corp i Son Corpet, que és un indret entre els termes municipals de Petra i de Sineu, que sembla que compten amb el vist-i-plau de la Conselleria de Medi Ambient, cosa que a nosaltres, com a d'altres grups, ens sorprèn, i nosaltres demanam al conseller si considera que aquestes possibles explotacions són compatibles amb la modificació del Pla director de pedreres que actualment està en tràmit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Bé, idò jo crec que no els hauria de sorprendre, Sr. Grosske. Vostè sap que estam obligats des de la Conselleria a haver d'informar d'acord amb la legislació vigent a cada moment, i no amb els projectes legislatius que hi pugui haver a cada moment dins la nostra comunitat. En aquest sentit li he de dir que tant una pedrera com l'altra varen ser informades amb la legislació vigent que hi havia en el moment d'emetre aquests informes, i d'acord amb aquesta legislació, que tenc els expedients si vostè els vol veure, aquestes pedreres varen ser informades favorablement, com devia ser.

Quant al contingut de la seva pregunta, a veure si consideram des del Govern que això està en la filosofia de la revisió, vostè mateix diu de revisió del Pla de pedreres, miri, jo no especularé amb normes que en aquest moment encara no són dret positiu. Per tant, quan sigui dret positiu, i a la llum d'aquest, sigui el que sigui, després ho podrem analitzar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Jo la veritat és que estic profundament al·lucinat. És a dir, el conseller de Medi Ambient no sap si dues explotacions possibles, en marxa, en tramitació, que hi ha a Mallorca en aquests moments, que han suscitat una contestació ciutadana i política importantíssima, casen o no amb un Pla director de pedreres que està a punt d'aprovar-se definitivament?, i sembla que no li interessa aquest tema, i sembla que bé, quan s'aprovi definitivament ja ho veurem, i *si sale con barba San Antón, y si no la Purísima Concepción*.

La veritat és que això em sembla poc seriós, Sr. Conseller. El que hem d'analitzar són aquestes pedreres, si són o no són raonables, si són o no són lesives des del punt de vista mediambiental. I lògicament, si arribam a la conclusió que no, s'haurà d'adequar el Pla director de pedreres perquè no siguin possibles. I si vostès contumacement, no per una raó tècnica d'adequació a una legislació vigent, pensen que això és raonable, que és bo, que és positiu, etcètera, llavors mantenguin el Pla director així com està; però la qüestió és política, no és una qüestió tècnica, i molt manco una qüestió que em remeti a un informe posterior, quan el Pla director estigui aprovat definitivament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Evidentment, Sr. Grosske, per a vostè i per a qualcú més és una qüestió política, evidentment. Vostè mateix s'ha destapat. Però no ho és, una qüestió política, és una qüestió tècnica. La concessió de llicències i els informes són activitats reglades que des de l'Administració hem de dur endavant. Vostè ho sap, això, vostè ho sap; el que passa és que efectivament vostès en fan una qüestió política, i això és poc seriós, Sr. Grosske. Això que em deia que és poc seriós, això és poc seriós, intentar fer d'activitats reglades, que han d'anar d'acord amb una legislació vigent a cada moment, intentar fer de qüestions d'aquestes qüestions polítiques, efectivament, Sr. Grosske, és poc seriós. Miri, ni estan en marxa les explotacions, com vostè ha dit, ni nosaltres en podem fer d'això una qüestió política. Nosaltres hem d'aplicar la legislació vigent a cada moment, en el moment quan s'insten els expedients, i això és el que hem fet. I quan la revisió del Pla de pedreres sigui dret positiu directament aplicable, després, i a la llum d'aquesta legislació, podrem analitzar qualsevol explotació de pedreres que hi hagi a la nostra comunitat. Això és fer feina amb rigor, Sr. Grosske. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 873/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a circuit automobilístic a Cap Llenrisca (Sant Josep de sa Talaia).

Passam a la següent pregunta, relativa a circuit automobilístic a Cap Llenrisca, Sant Josep de sa Talaia, presentada pel diputat Sr. Josep Ramon Balanzat, del Grup Parlamentari Mixt. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Fa aproximadament uns deu dies s'està realitzant una activitat a un espai natural protegit, a una ANEI, la zona de Cap Llenrisca, de Sant Josep. Concretament aquesta activitat consisteix en una sèrie de circuits perquè vehicles quatre per quatre hi circulin, hi facin proves, com dic, a un espai protegit. La pregunta concreta és si el Govern en té coneixement, d'aquesta activitat, o si hi ha donat algun tipus d'autorització perquè es pogués realitzar aquesta activitat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Balanzat, des de la Direcció General de Medi Ambient tenim coneixement que s'ha habilitat un circuit a la zona del Cap de Llenrisca per a la presentació pública -no que jo sàpiga per fer proves d'un nou model de tot terreny; i en aquest sentit li he de dir que des de la Conselleria varem emetre un informe tractant de regular, informant, aconsellant quines havien de ser les condicions per dur endavant aquesta presentació sense que hi hagués cap malbé a la zona en qüestió. I a nosaltres, que ens consti, en aquests moments no s'està produint cap malbé a la zona en qüestió. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Això que diu vostè que no són proves, que és una presentació pública, és durant un parell de mesos, cada dia, 200 persones cada setmana provant el cotxe en aquest circuit. Això són proves.

Vostè sap que hi ha la disposició addicional primera de la Llei de sòl rústic, que reforma o amplia la Llei de disciplina urbanística, diu que es consideren infraccions en matèria de medi ambient la utilització de vehicles a motor camps a través o fora de pistes o camins delimitats amb aquesta finalitat a les àrees ANEI. Per tant, són infraccions sobre matèria de medi ambient. També diu la Llei de disciplina urbanística que quan es produeixi alguna d'aquestes infraccions, l'Administració podrà adoptar les mesures necessàries perquè es procedeixi a la restauració de l'ordre jurídic infringit, la realitat física alterada o transformada com a conseqüència de l'actuació d'aquestes, obligació de rescabament de danys i perjudicis, etcètera, imposició de sancions...

Vostè diu que no li consta que s'estigui fent malbé res allà. El Foment de Turisme va encarregar un estudi d'impacte ambiental a una empresa privada, i aquest mateix estudi d'impacte ambiental reconeix aquests impactes, és a dir, diu que admet -i ho llegiré en castellà, perquè així és com surt-, "*un gran número de impactos causados, entre ellos la construcción de una acequia, la tala de pinos, la supresión de plantas y matas, la circulación de coches por zonas de sotobosque, la instalación de un generador eléctrico y de una gran carpa, erosión del suelo, y la posibilidad de contaminación fecal por las fosas sépticas que infiltrarían residuos fecales en el subsuelo*".

Vostè creu que realment això és un impacte lleu, que això no és res? Vostè no creu que aquest tipus de proves, recolzant-nos en la Llei de disciplina urbanística, en el que diu la LEN, i fins i tot el propi estudi d'impacte ambiental, no troba vostè que hi ha prou motius com perquè l'Administració actuï i els digui aquesta gent que poden fer les proves de cotxes que vulguin, però no a un espai protegit? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Evidentment, Sr. Balanzat, si es produïssin tots aquests impactes que vostè assenyala, crec que seria convenient, no només convenient, seria imprescindible que les administracions competents intervinguéssim, evidentment entre elles la conselleria de la qual jo tenc en aquest moment la responsabilitat. Però jo li reiter una vegada més, és a dir, a nosaltres se'ns proposa un projecte, nosaltres l'informam, efectivament alguna de les cinc prescripcions que feim coincideix amb les que vostè em plantejava, és a dir la necessitat que les transformacions proposades a la geomorfologia del terreny tornin a l'estat anterior una vegada acabada aquesta presentació, és una d'elles, a la qual vostè feia referència, igual que n'hi ha d'altres: evitar els terrenys de savinar, que com vostè sap són ANEI AN, no són només dins zona d'ANEI, i aquests terrenys s'han de treure a fora. Per tant, nosaltres el que hem fet des de la Conselleria ha estat prendre una sèrie de mesures, proposar una sèrie de mesures perquè precisament tots aquests impactes que vostè em diu que es podrien produir, no es produeixin. Reiter: jo no tenc coneixement que s'hagi produït aquest impacte. I li vull donar la seguretat que el dia que tenguí una denúncia o que tenguí coneixement que això està passant, de veres, la Conselleria de Medi Ambient intervingrà. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 901/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a places cobertes en comissió de servei.

Passam a la següent pregunta, relativa a places cobertes en comissió de serveis, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. A veure si avui tenim més sort, i dirigim ja concretament la pregunta a la consellera de Funció Pública, perquè ens contesti allò que ja demanàrem la setmana passada, en relació a les places cobertes de manera circumstancial, en comissió de serveis a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Funció Pública, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Supòs que la pregunta és concreta, demanar quan es cobriran les places perquè si no, no he entès la pregunta; supòs que quan es cobriran les places que ara estan en comissió de serveis. Si no és aquesta, Sr. Diputat, li agrairia que la tornàs a formular, però si és aquesta...

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Sra. Consellera. Quan i com?

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Val. Moltes gràcies, Sr. Diputat. Si és quan i com, li diré que el "quan" serà en el moment en què acabem de desenvolupar el que estam acabant, que és l'oferta pública d'ocupació. És a dir, hi ha hagut el concurs de trasllats, hi ha hagut la promoció interna, i posteriorment es procedirà a l'oferta pública d'ocupació. Això és el cicle normal que es fa dins la Conselleria de Funció Pública i Interior per cobrir les places, el sistema reglamentari.

Com? El sistema és molt clar: és el que diu tant la Llei de funció pública, l'article 56, com l'article 2 del reglament de proveïment de llocs de feina, que és el sistema de concurs de mèrits, o en casos excepcionals i que així ho contempli el catàleg, el de lliure designació. Per tant, és concurs de mèrits amb convocatòria pública, i lliure designació per a tots aquells supòsits que així ho contempli la relació de llocs de feina. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. El que m'hauria agradat que em digués, si em pot aproximar, i seguint una mica el consell que ens deia al darrer debat el Sr. González Ortea, fixi vostè la data d'inauguració d'un edifici, i veurà com està acabat. Si té idea de la data aproximada en què pensen fer l'oferta pública d'ocupació, el concurs general de trasllats que pensin fer, que supòs que és el sistema que prèviament s'utilitzarà per cobrir aquestes places amb els funcionaris d'altres conselleries que vulguin millora el seu *status*, i després en tot cas el concurs oposició corresponent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Crec que ho he dit, però ho repetiré amb molt de gust, Sr. Diputat. El concurs de trasllats ja va ser convocat i acabat, es va convocar per novembre, octubre-novembre del 97, es va acabar per abril del 98. A continuació la promoció interna, precisament al BOCAIB de 20 de febrer ha sortit la relació ja finalitzada de tots els que han superat la promoció interna, i ara es negocia ja amb els sindicats l'oferta pública d'ocupació. Una vegada negociat amb els sindicats, sortirà en el BOCAIB. Confii que la negociació la tendrem ràpida, confii, perquè és quelcom esperat; i supòs que març-abril podrà sortir la convocatòria pública d'ocupació, i una vegada finalitzada, no li puc dir el mes, el dia, però una vegada finalitzada, això sí que té una data, finalitzada l'oferta pública d'ocupació es tornarà a començar el cicle habitual dins les administracions públiques, que és el concurs de trasllats, com vostè demana. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 945/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a vaques mortes al vaixell "Tlemcen".

Passam a la següent pregunta, que és la número 8, que ha estat retirada pel propi diputat.

I.9) Pregunta RGE núm. 902/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de recerca.

Pregunta número 9, relativa a pla de recerca, que formula el diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. En aquesta comunitat vàrem aprovar, en aquest parlament, una llei, després de molts d'anys de parlar-ne, una llei, dia 20 de novembre de l'any passat, de recerca i desenvolupament tecnològic. En aquesta mateixa llei fixàvem uns terminis de tres i sis mesos per constituir dos òrgans, els quals tenien la funció d'establir el pla de recerca.

Naturalment, i com ja és habitual, allò que deia que s'havia de fer en tres mesos, ha tardat un any menys dotze dies en sortir al *Butlletí Oficial*, no en constituir-se, un any i dotze dies, i el que s'havia de fer en sis mesos ha estat un any, tres mesos menys onze dies. Jo crec que això denota clarament una llei que va ser aprovada amb un ampli consens en aquesta comunitat, gràcies també a l'actitud del seu ponent a la comissió corresponent, resulta que llavors l'executiu es passa *por el forro* els terminis que s'han posat a la llei i crea els organismes quan li va bé. Naturalment, nosaltres creim que el nomenament s'ha produït, els decrets corresponents s'han produït, la constitució tardarà, segurament, un any més, i llavors, el pla, el famós pla, segurament, el veurem ja dins el mil•leni, la segona desena del mil•leni que ve. Moltes gràcies.

Voldríem saber si de veritat la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports té el més mínim interès que aquesta cosa de la ciència tengui res a veure amb la comunitat autònoma de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Ferrer, Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, per part del Govern i per part de la conselleria hi ha molt d'interès que en aquesta comunitat autònoma es pugui impulsar, precisament, la investigació, precisament a una comunitat com la nostra, que, per la seva estructura econòmica, no té una orientació investigadora tan forta com la que poden tenir a d'altres comunitats autònomes, endemés d'altres motius, com pot ser el fet que nosaltres tenguem una universitat jove o altres motius afegits, com pot ser el tema dels objectius europeus, però que quedi ben clar que tenim tot el desig d'impulsar, i de fer-ho bé, aquest pla que, tot i el desenvolupament de la Llei, és cert, com vostè diu, que hem aprovat amb retard els decrets que aprovaven la creació d'aquestes dues comissions que derivaven de la Llei de recerca i desenvolupament, és cert el que vostè diu, i també és cert que l'elaboració d'un Pla balear d'I+D no és, si es vol fer bé, una qüestió senzilla, i, per tant, des del moment que ens hi posem, que esper que sigui aviat, en poques setmanes, tal vegada estam parlant d'un any per tenir el pla, però per part del Govern hi ha tot l'impuls, i també és cert que per part del Govern, d'acord, entre d'altres, amb la Universitat de les Illes Balears, s'ha tractat de cobrir, almenys des del punt de vista dels projectes i de la investigació, aquest buit, pel fet de la tardança en l'aprovació d'aqueus decrets en fer convocatòries de projectes d'investigació, que ja es varen fer l'any passat, l'any 97, l'any 98, amb el doble de dotació que l'any 97, i esperem que l'any que ve ja s'emmarquin dins d'aqueus comissions i del Pla balear d'I+D.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Supòs que el conseller no espera que me'l cregui, perquè si per publicar dos decrets que tenen una columna i mitja del Bocaib, on simplement es relacionen els directors generals que formen part d'aqueustes comissions han estat un any menys dotze dies per a una, i per a l'altra, un any, tres mesos menys onze dies, per fer un pla, que vostè diu que és una cosa molt seriosa, bé, bé!

Sr. Conseller, digui-ho clarament, això de la ciència és una cosa que es fa perquè tothom en fa una mica. Tenir una universitat jove, precisament, és un gran avantatge en matèria d'investigació, i li n'explicaré el perquè, perquè la gent, els estudiants joves, els recent doctorats, necessiten i volen tenir currículum, i, per tant, hi posen hores a balquena; tenen una carrera per davant i, a més, això, s'ha estudiat a tot l'àmbit investigador, que la gent, quan més publica, precisament, no el millor, però que en fa més, és quan és jove, quan és gran, ja ha arribat a catedràtic, què pocs mèrits més..., selecciona molt més i, a vegades, té d'alters problemes a resoldre.

Per tant, Sr. Conseller, amb aquestes proves damunt la taula, no pot creure que aquesta cambra se'l pugui escoltar amb mica de seriositat.

Jo esper que constitueixi ràpidament aquests dos òrgans i que doni alguna prova, li'n farem alguna pregunta en aquests mesos que ens queden, per veure si realment en tenen voluntat, però nosaltres no ens el creim, de moment.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo, en qualsevol cas, no esper mai que vostè em cregui, i li repetesc que, al marge de la tardança que li reconec en el desenvolupament d'aquesta llei, sí que és cert, i també ho diu el *Butlletí Oficial de la Comunitat*, que en els darrers dos anys s'ha impulsat d'una forma gran per part del Govern el finançament de projectes d'investigació, precisament al fil de les idees i al fil del convenciment de la necessitat d'aquest pla, i estic segur que, breument, podrà vostè tenir proves que el facin canviar d'opinió, sobre aquest consens, que jo no crec que només és una idea del Govern, jo cerc que tothom té ben clar, en aquest fi de segle, la importància de la investigació.

Tema en què jo discrep de vostè, tema de la Universitat, jove, hi insistesc, discrep de vostè, perquè que la universitat sigui jove no és un problema intern de la Universitat, jo ho sé que la Universitat... I crec que tots podem estar orgullosos de la investigació que fa la nostra Universitat, i la investigació que fan, especialment molts departaments i molts professors de la nostra universitat. El problema que la universitat sigui jo ve és que la societat no està acostumada a demanar-li, a la universitat, la investigació, cosa a què si estan acostumades a sol·licitar de les seves universitats altres societats, altres comunitats autònomes, acostumades que des de fa cent o dos-cents anys hi ha una universitat al seu abast que pugui investigar en investigació aplicada per millorar especialment la producció de les seves empreses. Això, endemés que les nostres empreses d'aquí són, normalment, empreses de serveis, no empreses del sector industrial, fa que el fet de tenir una universitat jove no propiciï, no la tasca del Govern, amb la qual cosa crec que estam d'acord, o d'altres institucions, sinó la tasca d'encàrrec del món privat, especialment del món empresarial, a la universitat.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

A això em referia, Sr. Crespí.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 821/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a cost de presentació de les DOT a Atenes.

Passam a la següent pregunta, relativa a cost de la presentació de les Directrius d'ordenació territorial a Atenes, presentada pel diputat Sr. Pere Sampol, del Grup PSM-Entesa Nacionalista. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. bé, la setmana passada vàrem saber, vàrem conèixer, que per donar una informació important, la més important de la legislatura, als mitjans de comunicació no hi ha res més adequat i senzill que fer-ho, per exemple, a Atenes, i que, per a aquest motiu, s'hi desplaçaren quinze representants dels mitjans de comunicació.

Bé, voldríem conèixer quin cost va tenir aquesta presentació a Atenes de les Directrius d'ordenació del territori. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Sampol, el vull treure d'un error, no va ser per donar informació, va ser per rebre'n, per saber què pensaven a Europa respecte del nostre model territorial. Per cert, li record, com li vaig recordar la setmana passada, que vàrem dir que el model territorial pel qual apostava Europa en aquest moment era molt a prop del model territorial de les Directrius d'ordenació del territori.

Miri, com li vaig, dir, el Govern va ser convidat per la Comissió Europea per anar a aquesta presentació, per tant, les despeses del desplaçament del representant del Govern, és a dir, del seu president, varen anar a càrrec de la Unió Europea. Respecte del viatge dels periodistes, com ja li vaig dir la setmana passada, s'hi varen convidar quinze periodistes d'uns tretze mitjans de comunicació distints, d'aqueus quinze, n'hi varen venir tretze, dotze mitjans de comunicació distints, i es pot estimar que va costar, més o manco, 3.200.000 pessetes.

Com que vostè em demana totes les despeses, li diré que, endemés, vàrem pagar una factura de 199.520 pessetes per la instal·lació de tres panells informatius i 200 còpies d'un informe que es va emetre dins la cimera aquesta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, vostè em diu que hi varen anar a recollir informació, jo estic convençut, i sé que no ens hi posarem d'acord, que aquest devia ser l'objectiu secundari, perquè l'objectiu principal era presentar el candidat a la presidència del Partit Popular dins un fòrum internacional, perquè això vesteix molt a tres mesos d'unes eleccions. El problema, igual que els berenars, igual que el viatge per a aquella presentació-inauguració de l'hospital, és que ho hauria de pagar el partit, Sr. Conseller; aquests 3.400.000 pessetes, no ens els haurien de fer bestreure a tots els contribuents; el Partit Popular, que té molts doblers, perquè és el partit que té més ingressos, que corri amb aquestes despeses, perquè, sincerament, el combat és massa desigual, però, pel renou que hi ha per aquí fora, pareix que no els servirà de res. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Miri, el nostre candidat al Govern, efectivament, com que té molta altura, no fa falta que se'l presenti a Atenes. Aquí, com vostè sap molt bé, és suficientment conegut i, si no, em remet a les darreres enquestes que varen sortir.

Miri, jo no entraré a l'envit que vostè m'ha fet, i no cauré en la temptació de parlar-li de publicitat maniquea, com s'ha fet des d'altres institucions, de bons i de dolents, de *si quieres muchas urbanizaciones o pocas*, o de viatges a Cuba, jo no hi vull entrar, en això.

El que sí que li dic, Sr. Sampol, és que el combat, efectivament, és molt desigual, tan desigual que un partit, davant cinc partits, té majoria absoluta davant els altres cinc, i això vol dir qualche cosa, que aquest partit és el que ha connectat amb la nostra ciutadania i amb la nostra societat, i aquí és on els fa mal, Sr. Sampol, aquí és on els fa mal. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 874/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a creació d'un centre de recuperació d'animals ferits a Eivissa.

Passam a la darrera pregunta, relativa a creació d'un centre de recuperació d'animals ferits a Eivissa, presentada pel diputat Sr. Balanzat, del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President, una qüestió d'ordre. Crec que s'ha botat la número 11.

I.11) Pregunta RGE núm. 891/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a descompte en el transport marítim interinsular.

EL SR. PRESIDENT:

Perdó, deman disculpes. Se m'ha demanat per part del Govern si podia ser ajornada, tota vegada que el conseller d'Economia i Hisenda no es troba a la cambra, i per tant... Li deman disculpes per no haver-ho dit abans.

Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Fa gairebé dos anys, vaig fer una pregunta oral alaleshores conseller de Medi Ambient, Sr. Reus, sobre centre d'animals ferits a Eivissa, sobre si es pensava fer alguna cosa en això. Ell em va dir que, en principi, no estava disposada la conselleria a fer un centre pels seus propis mitjans, però que sí que s'estudiava un sistema de cooperació amb un particular que té els mitjans i la capacitat per fer-ho.

Durant aquests dos anys, aquest particular que fins ara ho feia pel seu compte i pagant les despeses pel seu compte, no ha rebut cap tipus d'ajuda ni s'ha signat cap tipus de conveni amb aquest senyor per tal que es pugui fer aquesta activitat. Per tant, la meva pregunta és: Quin és el motiu pel qual encara no s'ha posat en marxa aquest centre de recuperació d'animals ferits o, en el seu cas, per què no s'ha arribat a aquest conveni amb aquest particular, quan ja fa gairebé dos anys que es va anunciar? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo desconeixia que vostè feia dos anys que havia fet aquesta pregunta però, en qualsevol cas, estic content, perquè li he de dir que la meva contesta va dins la mateixa línia. Miri, en aquest moment no hi ha previst, amb els mitjans propis de la conselleria, posar en marxa un centre de recuperació d'animals ferits, sinó fer feina en el que es fa fins ara, és a dir, col·laborar, efectivament, amb iniciatives privades, que fins ara, la veritat, han funcionat correctament, des de rapinyaires fins a aus protegides i tortugues marines. Els agents forestals de l'illa d'Eivissa també han fet feina en aquesta tasca i enviant animals al Centre de Recuperació de Mallorca, els quals, després, s'han tornat a Eivissa, quan aquesta era la seva procedència.

Miri, jo crec que amb vista al futur, el que hem de fer és col·laborar més intensament amb aquests professionals. I li dic sincerament, desconec per què no s'ha signat cap conveni, crec que a la millor seria convenient, però en aquest moment no li puc dir per què no s'ha signat cap conveni, sí que és ver que col·laboram amb aquests particulars d'una manera molt important.

En qualsevol cas, pensam que en aquest moment el servei a les Pitiüses està perfectament cobert, i li voldria només recordar una dada: A l'illa de Mallorca tampoc no es fa feina en un centre de recuperació d'aus autònom, sinó que es fa feina en col·laboració, en aquest cas, amb l'Ajuntament de Palma a Son Reus, cosa que funciona bastant bé.

Jo crec que aquest model, i una illa de dimensions més petites, la col·laboració amb privats o amb institucions pot ser un bon model.

En qualsevol cas, tenguí present la voluntat de la conselleria quant a continuar col·laborant amb aquests particulars. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, vostè diu que col·laboren amb aquest senyor particular, jo gairebé m'atreviria a dir que vostès utilitzen i abusen d'aquest senyor. Aquest senyor no percep ni un duro per la seva tasca, no només això, sinó que li costa molts diners de la seva butxaca, espera encara que algú de la Conselleria de Medi ambient es dirigeixi a ell per confirmar aquesta promesa que hi hauria un conveni amb ell. Jo he parlat amb alguns dels forestals que hi ha a Eivissa, i estan molt preocupats per aquest tema, perquè molts vegades hi ha aus que, per exemple, s'envien a Son Reus i que per culpa del viatge, etc. moren pel camí; per tant, tots coincideixen que el millor és que puguin ser degudament ateses a l'illa d'on són, en aquest cas, d'Eivissa.

Com dic, en fa dos anys, i el conseller Reus ja va dir que estudiaven això, no s'hi ha fet absolutament res. Per favor, Sr. Conseller, digui'ns quan ho pensen fer i si ho pensen fer. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Balanzat, la veritat és que l'èmfasi que vostè posa en el tema econòmic, que aquest senyor fa molt de temps que fa feina desinteressadament i sense percebre ni un duro, qualsevol diria que aquest senyor ho fa per qüestions econòmiques, és a dir, que aquest senyor, en comptes de fer-ho per iniciativa pròpia..., perquè per amor a aquestes aus i a aquests animals..., tant èmfasi com vostè hi posa, pareix que ho faria per doblers, i estic segur que no és així, estic segur que això no és així.

Per tant, li reiter que la disposició de la conselleria és continuar col·laborant amb aquest senyor. Desconec, com li he dit a la primera part de la contestació de la pregunta, perquè no s'hi ha convenit, però li reiter la disposició de fer un conveni amb ell qualque tipus d'instrument per dur endavant aquesta recuperació d'aus.

Vostè sap, i ho sap perfectament, que el volum d'aus que hi ha en aquest moment a l'illa d'Eivissa que puguin menester aquest servei no permet fer-hi un centre autonòmic, no té capacitat per fer-ho. Per tant, dur endavant aquesta col·laboració, ja l'hi he dit que sí, que hi estam disposats, i el que m'agradaria és que vostè, que ja té un contacte tan directe amb aquesta persona, o amb aquests particulars, li digui el resultat d'aquesta qüestió, i que, per favor, que contacti amb nosaltres, no hi ha cap inconvenient a fer un conveni amb ell. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 4583/98, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a anunci de licitació de serveis per a la producció d'una sèrie de televisió sobre els projectes de les ONG subvencionats pel Govern balear.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que fa referència a proposicions no de llei, la primera de les quals és la RGE número 4583, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a anunci de licitació de serveis per a la producció d'una sèrie de televisió sobre els projectes de les ONG subvencionades pel Govern balear. Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En el PSM ha estat una constant de la seva política la reivindicació del 0'7% dels pressupostos d'aquesta comunitat autònoma perquè es destinin a ajuts al tercer món, una reivindicació que van fer les Nacions Unides l'any 1968, quan va establir aquesta xifra, del PIB, el 0'7% del PIB, com a aportació dels països desenvolupats, i així, la pròpia Assemblea de les Nacions Unides, l'any 1972, instava els països industrialitzats a destinar aquest percentatge a la cooperació i al desenvolupament. Una recomanació que, malgrat fer-se l'any 1972, a la nostra comunitat autònoma, hi va arribar l'an 1999.

S'ha de dir també que són molts els països industrialitzats que encara no han arribat a aquest mínim de cooperació amb els països subdesenvolupats.

Per a nosaltres, és necessari i urgent un pacte global per afrontar aquesta dramàtica escletxa que separa els països rics dels països pobres, una escletxa que, any rera any, es fa més profunda.

Ara que la nostra comunitat autònoma hi aporta el 0'7% dels nostres pressupostos, veim com l'aportació més important que s'hi fa serà de 54 milions a una empresa privada per realitzar una pel·lícula, un reportatge, sobre els projectes de les ONG subvencionades pel Govern balear; així, en el Bocaib número 133, de dia 17 d'octubre del 98, es publicava l'anunci de licitació de serveis per a una sèrie de televisió sobre els projectes de les organitzacions no governamentals subvencionades pel Govern balear.

Des del PSM, creim que el principal objectiu d'aquesta sèrie ha de ser promoure els valors de solidaritat entre els nostres ciutadans mitjançant la divulgació dels projectes solidaris impulsats des de les Illes Balears.

A les Illes Balears, afortunadament, cada vegada són més solidaris els nostres ciutadans, per una banda, a partir de les seves institucions, no només del Govern balear, sinó dels ajuntaments, dels consells insulars, i també de les aportacions que fan com a particulars o la col·laboració que fan a les diferents ONG.

Per tant, nosaltres entenem que la promoció d'aquesta sèrie de televisió que vol fer el Govern hauria d'abraçar no només els projectes subvencionats pel propi Govern, sinó que hauria d'abraçar tots aquells que es financen amb doblers de ciutadans de les Illes Balears, perquè els pressupostos que maneja el Govern balear són diners de tots els ciutadans de les Illes Balears i, per tant, s'haurien de donar a conèixer altres projectes que han estat finançats no només pel Govern, sinó també pels ajuntaments, pels consells insulars, pels diferents fons de cooperació que hi ha a cada una de les nostres illes.

En aquest sentit, presentam aquesta proposició no de llei, perquè aquesta sèrie de televisió que vol fer, o que està fent, el Govern balear, que ja executa, abraça tots els projectes que es financen amb diners dels ciutadans de les Illes Balears, ja sigui a través del Govern balear o ja sigui a través d'altres institucions. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin fer ús de la paraula? Pel Grup Parlamentari Mixt? Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida? Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President, només per anunciar el vot favorable a aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Nacionalista, atès que amb els arguments i amb els motius estam completament d'acord, i per aquesta causa, hi votarem a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grup Parlamentari Socialista? Sr. Diéguez, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. El grupo parlamentari que hace esta propuesta tiene un error de partida, que es el de considerar que al Govern balear le pueden importar las ONG o le puede importar promover los valores de solidaridad entre los ciudadanos.

¿Le importa al Govern balear que los ciudadanos sean cada vez mas solidarios? Nada en absoluto. El Govern balear es un grupo de gente de derechas que utiliza el poder ejecutivo para poder garantizarse la permanencia en el mismo, nada más, y funciona en su política con el sistema de los índices de audiencia, les preocupa que la gente crea que ellos hacen lo que quiere la gente, lo importante es que parezca que hacen lo que gusta, si entienden que tener desde el Govern una política solidaria es algo que vende, que vende imagen, se preocupan de ello, y si no, no, porque, en definitiva, lo que preocupa al Govern es la imagen, la propia imagen. De modo que si se programa una teleserie, una serie de televisión, para divulgar los proyectos de las ONG con subvención del Govern, lo importante no es que se sepa cuál es la actividad de la ONG o qué proyectos tiene, sino que lo importante y lo decisivo es que se sepa que es el Govern, o mejor dicho todavía, que el presidente Matas salga como el gran benefactor -y pido a los servicios de la cámara que "gran benefactor" lo transcriban con mayúsculas.

Y es que, como he dicho al principio, a los gobiernos de derechas no les importa la solidaridad más que como medio para mantener su índice de audiencia.

Entre todas las cosas que distinguen a la derecha de la izquierda hoy en día, probablemente la más significativa, sea el grado de sinceridad de las políticas solidarias, tanto dentro del ámbito territorial de gobierno como fuera de nuestras fronteras. No significa ello que un partido de derechas como el Partido Popular, mayoritariamente, quiera perjuicios para aquellos ciudadanos de nuestra comunidad o del extranjero que estén en una situación desgraciada, normalmente, no se desea el mal para otro ser humano sin más, la diferencia entre la derecha y la izquierda consiste en que la derecha es indiferente a la solución de los problemas de la gente más desfavorecida, y la izquierda, no; la derecha agota su esfuerzo solidario en operaciones de marketing cuidadosamente calibradas para obtener beneficio mediático. No debemos de olvidar que el fundamento ideológico más profundo de la derecha es la alabanza al mercado, el mercado todo lo soluciona, no se debe de intervenir en asuntos sociales porque el libre mercado irá rescatando a los mejores, integrándolos en la sociedad. De ahí que no se permitan más que pequeños desvaríos sentimentales en su convicción insolidaria, incluso, incluso, cuando en alguno de estos desvaríos se le ocurre que podían hacer una Conselleria de Asuntos Sociales, recuerden el Gobierno nonato del segundo presidente de la IV Legislatura, rápidamente llegó el Sr. Matas para cargarse el proyecto.

Tranquila, Sra. Estaràs, tranquila, tranquila, póngase tranquila, sé que le molesta, pero tiene la obligación de aguantar a la oposición, es por poco tiempo, tranquila.

Pues bien, se cargó el Sr. Matas el proyecto e integró la acción social en la conselleria de propaganda, bueno, quiero decir en la de Presidencia, aunque es normal que se me haya escapado llamarla como conselleria de propaganda, porque es desde esa conselleria desde donde se han consolidado las peores prácticas electoralistas, es la conselleria que paga las 17.000 fotos...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, perdoni, té torn de paraula per fixar posició, d'acord amb la intervenció que ha fet el Sr. Gomila i d'acord amb un tema que és molt clar: El Parlament de les Illes Balears insta el Govern que la sèrie de TV sobre els projectes de les ONG contempli tots els projectes finançats de les Illes Balears. Per tant, m'agradaria que fixàs posició i que no empri aquest torn per anar contra el Govern. Ocasions tindrà quan presenti iniciatives. Moltes de gràcies.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr., Presidente, fijaré posición y emplearé este turno y todos los que tenga para ir contra el Gobierno, porque estoy en la oposición, a partir de día 13 de junio ya no lo emplearé para ir contra el Gobierno.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï amb la intervenció, però tengui en compte el que li he dit.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Insisto en que desde esta conselleria es desde donde se han consolidado las peores prácticas electoralistas utilizando los sistemas publicitarios con organizaciones solidarias.

Desde esa conselleria de propaganda es desde donde se han organizado cenas de mil ciudadanos europeos, desde esa conselleria de propaganda se ha organizado esta teleserie, por importe de 54 millones de pesetas, para conseguir que se sepa qué es lo que hace el Govern balear con respecto a las ONG, y se ha empleado una empresa, como ya dije en otro momento, cuyo nombre sale en la sentencia del túnel de Sóller. Desde esta misma conselleria de propaganda es desde donde se ha organizado todo el espectáculo en que se convirtió la inauguración del hospital de Higüey.

Estando así las cosas, nos preguntamos: ¿Por qué motivo el Govern balear impulsa proyectos con las ONG? La explicación es muy sencilla, en la actualidad, gracias a un proceso de concienciación colectiva, logrado con la consolidación de valores progresistas, la sociedad balear, al igual que la sociedad española, está especialmente sensibilizada hacia situaciones problemáticas que la globalización nos acerca cada día más a nuestra vida cotidiana, de modo que hasta a la derecha le parece que puede ser rentable colaborar con organizaciones altruistas, desde un punto de vista electoral, se entiende.

Teniendo en cuenta que lo importante para el Partido Popular es mantenerse en el poder y que es prioritario para dicho partido el electoralismo, si se destina una partida económica a colaboración con las ONG, se ha de buscar el modo de rentabilizarla electoralmente, para ello es indispensable utilizar un despliegue mediático, el que haga falta, para que se pueda vender de forma adecuada el producto que la derecha ha puesto en el mercado, la falsa solidaridad.

El ejemplo del hospital de Higüey es emblemático de lo que significa esa falsa solidaridad para la derecha. Se buscó un país, ¿por qué uno en concreto? Porque era un país en el que había hoteleros mallorquines de determinadas cadenas, en la cercanía, no sólo ideológica, sino también física, del Partido Popular. La organización cooperante, preferiblemente una que sea cercana al Opus Dei. Despliegue mediático, esto es lo más importante, y sirva de ejemplo para ver lo que se hace con esta teleserie; se hizo un primer viaje de tanteo con gran despliegue mediático y después la famosa inauguración retransmitida durante tres horas por Televisión Española en horario de máxima audiencia, sin tener parangón alguno, ni siquiera una boda real o de torero recibe tanta atención como recibió el Sr. Matas.

Y es que, sin propaganda, la cooperación internacional carece de sentido para un partido de derechas tan de derechas como el Partido Popular, por eso, la cooperación internacional se ha confiado a la conselleria de propaganda.

Solidaridad es una palabra que o bien tiene demasiadas sílabas o bien tiene demasiado contenido para que sea entendida por la derecha.

Y no hay partido político a nivel nacional o autonómico más de derecha que el que da apoyo a este Govern.

En conclusión, y volviendo finalmente al tema de esta proposición no de ley, señores del PSM, nosotros no vamos a votar favorablemente a esta proposición de ley, vamos a abstenernos porque no confiamos en lo que pueda hacer este gobierno de derechas con esta teleserie extendiéndola a otros niveles. No creemos que vayan a hacer nada positivo, ni muchísimos menos; creemos que desde esta conselleria de propaganda, tan solo a unos meses de las elecciones, no creemos que exista la menor preocupación por la difusión de actividades de solidaridad en general. Esta conselleria de propaganda tiene una preocupación mayor y un objetivo difícil de conseguir: la preocupación, gastar todo el dinero público que sea necesario en propaganda, y el objetivo, difundir la imagen del tercer presidente a fin de lograr un resultado electoral soportable. La realidad es que están desesperados.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Gomila, en primer lloc crec que vull agrair al partit, al Grup Parlamentari PSM que hagi presentat aquesta proposició no de llei perquè crec que, efectivament, vostè no comparteix moltes de les qüestions que ha dit ara el diputat que m'ha precedit que, per cert, ja que ell ha parlat i parlat, em permeti que li doni un consell: parli amb un diputat company seu i li digui que no frivolitzï sobre aquest tema. Em va intentar donar lliçons a mi l'altre dia, convendria que vostè l'escoltàs i no frivolitzàs sobre aquests temes, facin cas als seus propis diputats.

Llavors, crec que vostè no comparteix aquestes crítiques que s'han fet, jo crec que molt injustificades, perquè si no no hagués presentat la proposta, és a dir, vostè no hagués presentat la possibilitat que altres ONG, o altres entitats, o altres institucions, també participassin en aquest projecte. No s'ha sumat a les crítiques que ja es varen fer a rel d'una pregunta parlamentària que es va formular a la consellera, on també per part del Grup Socialista -com no podia ser d'altra manera, estan obsessionats amb la imatge i la propaganda- i també el Grup Mixt, que deien que aquests programes de televisió, sense haver-los vist, perquè això és el que és indignant, és la incoherència, és a dir, no han vist i ja critiquen, és a dir, no han vist res, han pujat a aquesta tribuna, o varen fer abans, i encara es podia entendre perquè els programes encara no es produïen però, pugen a aquesta tribuna i sense haver vist un programa. Això demostra la sensibilitat i el coneixement que quan es parla aquí d'una cosa que no s'ha vist. Llavors ja en el seu moment els diputats parlaven del fet que aquests programes serien de propaganda i d'autobombo per veure a la televisió la magnanimitat i la generositat en temes de solidaritat del Govern balear, i consideraven que no s'havien de destinar tants de recursos a aquests projectes. Per això li dic que supòs que vostè no comparteix, i per això li agraim perquè crec que vostè està totalment en el camí adequat i no comparteix les crítiques que han fet, sobretot aquests dos grups, perquè Esquerra Unida veig que tampoc no l'ha criticat.

Però, en qualsevol cas, si vostè també ha començat a veure els programes ara de televisió, aquests programes que ja s'estan realitzant veurà per què nosaltres no donam suport ara a aquesta proposició no de llei seva. En primer lloc li he dir que efectivament va sortir en el *Butlletí* de dia 17 la publicació d'una sèrie de televisió per 54 milions. Si varen escoltar tots els diputats i les diputades d'aquesta cambra una resposta que va fer la consellera de Presidència, aquests 54 milions no eren en un any; ho va contestar la consellera devers els mesos d'octubre o novembre, ho va tornar a contestar al Sr. Diéguez fa pocs plenaris, sembla que no ho escolten, però va dir que efectivament aquests doblers estaven destinats: 23.667.000 l'any 98; dins el pressupost del que eren els temes de cooperació i solidaritat, que eren 555 milions dins l'any 98, això representa un 4'2%. Dins l'any 99 eren 29.841.000, que dins el pressupost, que eren 941 milions, això suposa un 3'1% del total de projectes. Això no està gens enfora del que altres organitzacions o altres entitats dediquen; un exemple: segons el pressupost del Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació de l'any 98 a sensibilització i publicacions, tenia una partida destinada de 6.700.000 pessetes que, en la totalitat del pressupost del Fons, que era de 174.904.858, això representa un 3'8%. Per tant, el Govern balear no fa res que altres entitats o institucions facin, i que supòs que als grups, als diputats o diputades, no els sembla malament.

A què obeeix....?

(Remor de veus)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ferrando, continuï. Senyors diputats, per favor...

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

A què obeeix...? Jo, senyors, parl del pressupost que tenc passat de la memòria del Fons Mallorquí. Si el Fons de Mallorca, quan fa la seva memòria no dedica..., diu que a publicitat i a sensibilitat dedica 6 milions, jo no en tenc la culpa.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, guardin silenci. Sra. Diputada, s'ha de referir a la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Continuï, continuï.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Estic parlant i comparant (...) en això.

Quant al fet a què obeeix el fet de fer aquests programes de televisió, la Llei de cooperació diu a l'article 13 que les administracions públiques hauran d'afavorir la millor percepció de la societat cap als problemes que afecten els països en desenvolupament i estimular la solidaritat i la cooperació actives mitjançant vies de campanyes de divulgació, entre d'altres. També l'article 39 diu que les administracions públiques podran promoure la consciència de la solidaritat i la cooperació activa amb els mateixos per vies de campanyes de divulgació. És a dir, que aquests programes no responen més que a compliments que la mateixa llei de cooperació estableix.

Si han vist els programes de televisió, que estic convençuda que cap dels diputats i les diputades no han vist, veuran com és el format. En primer lloc, en aquests projectes s'introdueix una descripció de quina és la situació del país, és a dir, explicar per què des del Govern balear es dediquen aquests doblers públics, que són de tots els ciutadans i les ciutadanes, a uns determinats països, és a dir, per què es fa aquesta solidaritat i cooperació amb aquests països. Precisament l'altre dia un representant d'una ONG, que no crec que tenguí dubta de cap classe per part dels diputats i de les diputades de l'oposició, em va dir que havia donat l'enhorabona precisament al productor del programa de televisió per la bona exposició que havien fet sobre la problemàtica dels Grans Llacs a rel d'un programa de Rwanda, i m'ho va dir, va dir que els havia felicitat per aquesta exposició que s'havia fet, i si li digués el nom estic segura que no el posarien en dubte, perquè ni de l'Opus, ni de la dreta, ni de l'esquerra, ni del centre, ni de res.

Després que s'ha explicat el que és el projecte, el país, perdó, la problemàtica del país, s'intenten explicar quins són els projectes que s'estan desenvolupant en aquest país, i això obeeix perquè efectivament tots els ciutadans i les ciutadanes sàpiguem a què destina els doblers el Govern balear que, efectivament, van a projectes concrets i que tenen una aplicació per tal de resoldre els problemes d'aquests països. Però és que no només es parla d'aquest projecte en concret, sinó que també hi ha entrevistes dels beneficiaris, la qual cosa és molt important per veure que no es tracta d'un programa imposat a aquest país, sinó que els beneficiaris participen i donen suport a aquest projecte. També es fan entrevistes a les contraparts locals: si no correspon, entre l'ONG que ho ha demanat aquí hi ha una contrapart local. S'explica tota l'actuació que es fa, no només del projecte que financia el Govern balear, sinó totes les actuacions, tots els programes que aquella entitat està duent en aquell país per tal de col·laborar.

I, darrerament, s'acaba el programa amb una entrevista personal al president o al responsable d'aquella entitat perquè expliqui, a part d'aquest projecte que es fa amb el Govern balear, quins altres projectes fan les ONG, quins projectes estan desenvolupant, què és el que es fa. Es dona fins i tot un número de telèfon i una adreça per tal que tots els ciutadans i les ciutadanes que hagin vist aquest programa i desitgin participar puguin fer-ho i sàpiguem a on es poden adreçar.

Per tant, si haguessin vist aquests programes de televisió, si els haguessin vist, veuran que no només són els projecte per donar autobombo als programes del Govern balear. Efectivament són per fer propaganda i autobombo, però no del Govern balear, sinó de tantes i tantes persones que tenen una necessitat en uns altres països i de tantes i tantes persones que d'una manera totalment desconeguda fan feina, una feina solidària, i ajuden a altres països. Això sí que és autobombo, i crec que tots els partits haurien d'haver donat suport i no haver-ho criticat sense coneixement del que es fa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull agrair el vot favorable que ha anunciat el Grup d'Esquerra Unida i, per altra banda, volem fer una diferenciació, perquè el nostre grup sí que coneix aquestes sèries que patrocina el Govern balear i som conscients que no tenen res a veure amb el que es va fer amb la inauguració de l'hospital d'Higüey. És evident que el to de la meua intervenció i la nostra proposició no de llei seria molt diferent si aquestes sèries haguessin seguit el tarannà i la despesa que va produir la inauguració d'aquest esmentat hospital. Per tant, nosaltres el que demanem a la nostra proposició no de llei és que s'ampliï l'abast d'aquestes sèries a tota la solidaritat que es fa des de les ONG a les Illes Balears, perquè creim que certament és important que la gent conegui l'activitat que desenvolupen aquestes organitzacions, perquè cada vegada se sensibilitzi més i col·labori més amb les ONG que hi pugui haver a les Illes Balears. Evidentment, el tarannà ha de ser de donar a conèixer la feina que fan aquestes entitats i no un caire propagandístic com el que va tenir la inauguració de l'hospital d'Higüey pel president Matas. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Ferrando, per tancar la qüestió té vostè la paraula.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Jo he agraït al Grup Parlamentari PSM que hagués presentat aquesta proposta perquè crec que és conscient de la importància d'aquests programes. Entenc perfectament que quan la varen presentar encara no es difonien els programes i vostès no tenien coneixement i que per tant fessin la proposta. Però si ara l'han vista veuen que no és només la referència als programes del Govern balear, sinó que es parla, com he dit abans, sí, de propaganda i autobombo de la feina que fan les ONG, però no només del Govern balear. Per tant, nosaltres creim que ja es fa. Si vostès veuen els programes ho veuran.

I només per finalitzar: em deien que no es fan propaganda. Aquestes revistes -em sembla perfecte, jo no les critic, només vull que ho sàpiguen- aquestes revistes del Fons Mallorquí o aquesta revista del Fons Menorquí, que també són finançades pel pressupost o pels doblers de tots els ciutadans i les ciutadanes, només fan referència als projectes que es financien des d'aquesta institució, no fan referència a les subvencions o a la solidaritat que també fa el Govern balear. Per tant és el mateix: també sembla lògic que, també són doblers dels ciutadans i les ciutadanes, i aquí només es fa referència als que es financien des d'una determinada institució. De totes formes ja li dic, per favor, vegin els programes i veuran que no és -torn a insistir- és propaganda i autobombo de la solidaritat que es fa des de les ONG i des de persones a través, efectivament, dels doblers que el Govern balear dóna i que surten dels ciutadans i les ciutadanes de totes les Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat el debat passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 7; en contra, 28; abstencions, 16. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 6113/98, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a modificació del Decret 36/95, de 6 d'abril, de suport transitori comunitari-salari social.

Passam a la proposició no de llei número de registre 6113, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a modificació del Decret 36/95, de 6 d'abril, suport transitori comunitari-salari social.

Sra. Thomàs, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sra. Thomàs. Pregaria un poquet de silenci, que s'acomodin als seus llocs o..., i després començarem amb tranquil·litat. Té vostè la paraula, Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida tenia, en principi, una altra..., era la mateixa finalitat però en un primer moment havíem plantejat que dins la proposició no de llei d'especificassin tots aquells apartats o tots aquells continguts que pensàvem que s'havien de modificar del Decret 36/95 del suport transitori comunitari. Finalment ens decidírem per fer una proposició no de llei molt senzilla, amb dos apartats, perquè pensam que millor, dins una revisió d'aquest decret, es poden debatre amb les institucions que realment estan implicades els possibles canvis i el per què d'aquesta revisió.

Ja han transcorregut tres anys i mig: es va publicar el 6 d'abril del 95, és a prop de complir-se el quart any, un decret del suport transitori comunitari que va fer el Govern balear i ara, en els gairebé quatre anys, es pot fer una primera valoració. Un primer element que des del nostre punt de vista hauria de canviar-se és, precisament, la denominació: això de suport transitori comunitari ha estat una denominació que no ha quallat, pràcticament, i és difícilíssim de dir -allò que tothom entén és salari social- però és que, avui en dia, en aquelles comunitats autònomes que han estat capdavanteres en l'experiència de donar aquest tipus de prestació, com poden ser Madrid, País Basc o Catalunya, han adoptat el nom d'ingrés o renda mínima d'inserció. És un nom que respon més a les característiques d'aquesta prestació econòmica perquè, evidentment, és una prestació econòmica que ha de tenir un caràcter complementari i subsidiari i que serveixi d'instrument per a la inserció. Per tant, en aquest sentit també respon a la directiva europea o a la directiva del Parlament europeu de 18 de setembre del 1988, on, en una resolució de lluita contra la pobresa, instava els poders públics a instaurar una renda mínima garantida per afavorir la inserció dels ciutadans i les ciutadanes més desfavorits de la societat.

Per tant, en aquest sentit, ja aquella primera modificació urgent d'aquest decret seria la denominació, renda mínima o ingrés mínim d'inserció, i, a més a més, des del nostre punt de vista s'hauria de canviar igualment l'article 7, quan es posen els requisits pels quals es poden acollir a aquesta prestació. En el primer, a l'apartat 7.1, es planteja haver estat empadronat dos anys abans de la sol·licitud, i ens sembla que no és raonable que hi hagi aquest requisit tan llarg, de 24 mesos, quan un tema diferent és que es pugui dir que han d'estar empadronats però sense un límit temporal o sense una condició temporal. Igualment, quan es parla de requisits de residència continuada, entenem que aquesta bastaria que fos de tres mesos, precisament per la mobilitat que tenim entre els treballadors i les treballadores de diferents llocs i en la situació en què ens trobam, precisament, a partir de la Unió Europea, d'obertura de fronteres, i per tant consideram que no hi hauria d'haver aquest requisit mínim de dos anys d'antelació a la sol·licitud haver viscut o estar empadronat a l'illa.

Per altra banda, al 7.2 es planteja que ha d'haver constituït una unitat familiar independent 18 mesos abans de la sol·licitud. Moltes situacions de manca es donen precisament com a resultat de trencaments o abandonaments de la unitat familiar, i la família necessita un suport moltes vegades preventiu d'aquest tipus de necessitat. Per altra banda, les dades que coneixem, almanco de l'illa de Mallorca, precisament plantegen que molts dels perceptors són famílies monoparentals, dones i, precisament, a causa de separacions, de ruptures de la convivència i, per tant, en aquest sentit la nostra proposta aniria en el sentit que fos de tres mesos de constitució d'una nova llar; en el cas que el sol·licitant tengués menors al seu càrrec o disminuïts llavors es podria estudiar eliminar aquest temps previ.

Per altra banda hi ha uns elements que també ens semblen importantíssims de la modificació, que serien a l'article 10, quan pràcticament el Decret parla que el Govern balear es queda molt poques funcions, però a l'article 10 es fa una comissió per tal d'aprovar les bases, establir mecanismes d'informació sobre el suport transitori comunitari, etc. Bé, idò aquest article 10 nosaltres pensam que hauria de reconvertir-se i s'hauria de plantejar una creació d'una comissió interdepartamental de renda mínima d'inserció adscrita a la Direcció General d'Acció Social però amb participació d'altres conselleries del Govern balear que hi tenen a veure, com pot ser la Conselleria de Treball i Formació, la Conselleria de Foment, responsable de l'Ibavi, Conselleria de Funció Pública, etc., sobretot perquè el mateix decret, fet l'any 95, parla de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, que ara ja no existeix com a tal sinó com a Conselleria de Sanitat i Consum i, per tant, en aquest sentit, ja la comissió interdepartamental s'hauria d'adequar al moment actual de la distribució de conselleries del Govern.

Però per una altra banda consideram que s'hauria de crear, a través d'un article nou o a través d'una nova disposició, una comissió de seguiment i avaluació que fos d'àmbit interinsular i que hi poguessin participar els representants dels agents socials, tant els representants de la patronal com els dels sindicats, per tal de treballar tots aquells programes que signifiquin realment inserció i que, a la vegada, puguin treballar en la creació d'empreses, en el desenvolupament local, en tota una sèrie d'aspectes que, conjuntament amb els consells i amb representants dels ajuntaments, aquesta comissió de seguiment i avaluació entendria o parlaria i ordenaria tots aquells programes d'inserció social que en aquest moment es plantegen a alguns dels consells que duen a terme aquesta prestació.

De tota manera, igualment parlariem d'una sèrie de definició dels continguts i d'instruments socials i laborals per a la inserció, i en aquest sentit pensam que hi ha d'haver una comissió interinstitucional de renda mínima. De fet, aquesta de l'article 10 es podria interpretar així, ja que es parla per part de la Comunitat Autònoma en aquests moments només la Conselleria de Sanitat, i per part dels consells insulars un representant de cada un dels consells, però que nosaltres, en aquesta comissió interinstitucional, afegiríem mancomunitats i ajuntaments, que són aquells que directament viuen i coneixen la realitat dels perceptors i dels sol·licitants de la renda mínima d'inserció.

De tota manera hi hauria més aspectes a plantejar de modificar, però remetent-me al text de la proposició no de llei tal com l'hem plantejada, és que per una banda es pugui emmarcar dins el Pla autonòmic de lluita contra la pobresa el programa de salari social, de renda mínima d'inserció, perquè pensam que sense aquest instrument general no serveix que puguem modificar o que puguem donar instruments als consells i als ajuntaments, tots ha d'anar emmarcat dins un pla global de lluita contra la pobresa i l'exclusió social, que a 31 de març acaba el termini que va donar aquest parlament per tal que es presenti a debat en aquest parlament. De tota manera, com que coneixem que ja estam en període de final de legislatura, molt ens temem que no ens doni temps, amb el poc temps que queda, de debatre el projecte de pla, però almanco sí que, si s'aprova aquesta proposició no de llei, dins el Pla autonòmic de lluita contra la pobresa i l'exclusió social entràs tot allò que fa referència a la renda mínima d'inserció social.

I el segon apartat de la proposició no de llei seria, senzillament, que la modificació, la revisió d'aquest decret, es fes conjuntament amb els consells insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera, que són aquelles institucions que realment gestionen aquest salari social, i que dins aquest treball interinstitucional es puguin considerar conjuntament tots aquells aspectes que es considerin adients per modificar, siguin els requisits d'accés, com hem apuntat nosaltres, sigui la quantia de la prestació econòmica, sigui l'organització i el seguiment i l'avaluació d'aquests programes i, en una paraula, que pugui, de qualche manera, unificar la manera de posar a l'abast de cada un dels ciutadans i les ciutadanes de cada una de les illes en pla d'igualtat, perquè molt ens temem que hi hagi grans diferències entre els distints consells, almanco -pot ser per desconeixement- entre allò que s'està fent en el Consell de Mallorca i el de Menorca respecte al Consell d'Eivissa. D'aquesta manera, si es fes una revisió o una modificació d'aquest decret adaptant-lo a la realitat i amb una avaluació prèvia a cada un dels consells sobre quins han estat els resultats, quines són les dificultats, quina és l'estadística, l'avaluació d'aquells perceptors que el reben a cada una de les illes, es podria millorar com a instrument i, a la vegada, introduir una part d'aquelles modificacions que nosaltres plantejàvem a l'exposició.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Grups que vulguin intervenir per fixar posició? Per part del Grup Mixt té la paraula la Sra. Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vull començar aquesta intervenció meva avui amb una cita bíblica de l'Antic Testament; diu: "Mai no en mancaran, de pobres, al país; per això et don aquest manament: obre les mans al teu germà, als pobres que hi hagi al teu país". És una tasca irrenunciable per a la comunitat però, sobretot, és una tasca irrenunciable per a tots els diputats i les diputades d'aquest parlament.

Com veuen, el mal ja ve de vell. És un problema social de molt difícil solució. És cert que la voluntat de totes les institucions, tant públiques com privades, és lluitar per la seva eliminació. En el nostre país, així com a la nostra comunitat autònoma, a partir de la Constitució, així com també de la Llei d'acció social, s'ha avançat i s'ha treballat en aquest sentit, però en aquests moments sembla que estam un poc enrocats. Es varen arbitrar mesures que varen ajudar a millorar la qualitat de vida d'aquelles persones menys afavorides, primer amb ajudes puntuals i de caràcter més general. Després, una passa important va ser el Pla de prestacions bàsiques que va muntar el Partit Socialista quan governava -ho hem de dir així- a Madrid. Quasi ja fa 10 anys, però, que es va crear aquest programa. Això va suposar la implantació d'unitats de treball social en els nostres ajuntaments, entre altres coses, que possibilitava el coneixement d'una manera més propera de les necessitats i una atenció bàsica primària.

Després, la totalitat de comunitats autònomes varen establir entre els anys 89 i 95, més o manco, programes comuns amb diferents denominacions: suport transitori, salari social, renda mínima d'inserció...; sembla que avui té aquesta denominació a nivell de la Unió Europea. Aquests programes, van tots ells dirigits en la seva concepció a lluitar contra les situacions de necessitats econòmiques extremes. Com es pot veure s'ha avançat fruit d'avaluar, de revisar i d'analitzar quines eren les situacions.

Els serveis socials són dinàmics, han de ser dinàmics perquè la nostra societat també és dinàmica, però ens preocupa que aquests instruments no s'hagin dinamitzat com cal. El Pla de prestacions bàsiques té quasi 10 anys, com he dit, d'aplicació i encara no hem estat capaços de consolidar un model tant pel que fa a distribució de recursos com a canvis per millorar i delimitar competències. No s'han fet valoracions d'aquest pla suficientment rigoroses que depassin les de les pròpies estadístiques i que facin possible una presa de decisió de cara a una millora dels seus objectius; ni tant sols es tenen memòries. Per tant, es poden..., s'han de millorar els dispositius amb què comptam i, evidentment, s'han d'incloure dins el Pla de pobresa que ha de realitzar la Comunitat Autònoma, però no només s'ha d'incloure aquest programa, sinó que també s'hi ha d'incloure el salari, s'hi han d'incloure els programes que fa Càritas, els programes que fan institucions privades com pot ser Sa Nostra o altres ONG que treballen en aquest món. Jo crec que totes aquestes, tot el que es fa s'ha d'incloure dins aquest pla i s'ha de coordinar -paraula màgica, com jo sempre dic- però que més mai amb aquest pla s'han de tenir en compte tots aquests dispositius de què es disposa.

Per tant, jo crec que, agafant ja per acabar el fil de les propostes que ens du avui el Grup Parlamentari d'Esquerra, d'emmarcar dins aquest pla autonòmic el salari, creim que sí, però no només el Pla, com he dit, sinó tota la resta de dispositius amb què comptam i li donarem suport al primer punt. I en el segon, allà on diu també que s'hauria de modificar el Decret, jo crec que també seria interessant que es tingués en compte que primer s'hauria de revisar, s'hauria d'avaluar, s'hauria d'analitzar, i després veure quines mesures, quins canvis es poden produir, evidentment fruit de les converses amb els consells insulars i amb tota aquella gent que treballa en aquest sentit. Per tant, jo crec que en aquest segon punt també s'ha d'estar d'acord, com no pot ser d'una altra manera perquè, tot el que sigui fruit d'una revisió i d'una anàlisi molt exhaustiva, millorar tots els instruments que es tinguin, i com més en tinguem, millor, per poder canviar la situació de més nombre de persones possible, idò, això és bo, però crec que primerament s'ha de veure amb molta cura quins han estat els resultats, quines són les mancances i, per tant, primerament, revisem-ho, avaluem-ho i analitzem-ho, i després, si cal, modifiquem tot el que calgui modificar, fruit del consens i del diàleg i del debat amb els consells insulars, que són, realment, aquells que tenen la gestió d'aquest tipus de programa, com molt bé diu la Llei d'acció social. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vidal. Per fixar la posició, té la paraula la representant del Grup PSM-Entesa Nacionalista, Sra. Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Jo no començaré, Sra. Thomàs, amb cap cita bíblica, sinó que començaré dient que donarem suport als dos punts de la proposició no de llei. Hi donarem suport perquè pensam, i n'estam convençuts, que durant aquests tres anys que el concepte de salari social ha anat canviant molt considerablement, i nosaltres defensam des del nostre grup el terme Renda mínima d'inserció, com no pot ser d'altra manera.

En el Decret 36/95, en el qual vostè ha demanat una variació, i ha fet, jo crec, una exposició molt interessant, s'hi determina qui pot ser perceptor de renda mínima o de salari social, a l'article 7. És necessari analitzar qui és actualment, segons les dades que tenim del 98, bàsicament del Consell de Mallorca, qui és usuari o perceptor de renda mínima, 73% dones, la majoria de les quals entre 25 i 34 anys; 23% d'homes, la majoria dels quals entre 35 a 44 anys, residents a Palma, a Manacor i a Inca, amb nivell d'estudis molt baix, el 80'41 de persones beneficiàries són qualificades de persones analfabetes, sense estudis o sols amb estudis primaris; la majoria d'aquestes persones presenten situacions multiproblemàtiques, pateixen soledat i aïllament, desestructuracions personals i familiars, inestabilitat emocional, manca d'autoestima, problemes de salut físics i mentals, drogaaddicció, minories ètniques, vostè ja ha plantejat aquests termes en relació amb els possibles canvis, maltractaments físics i psíquics, presos i exreclusos, prostitució, alcoholisme, immigració, percentatge alt d'analfabetisme funcional i escolar, persones aturades de llarga durada sense experiència laboral, manca de formació professional o ocupacional, i perquè es donin possibilitats reals d'inserció laboral, la majoria necessita, per tant, un procés previ de recuperació social, social, abans que formatiu, i també una rehabilitació a nivell de salut.

Amb aquest perfil, per tant, més detallat, molt més detallat i molt més concret que el que poguéssim tenir a la informació del 95, d'aquest ventall de possibilitats, de totes maneres, també diré que en el 95 s'especulava amb un altre perfil d'usuaris, amb un perfil, diguem-ne, millor, amb un perfil d'usuaris on, potencialment, es podien donar unes activitats formatives, diguem-ne, més positives.

Per tant, ha de ser aquest perfil el que ha de detallar els criteris dels programes, dels quals es parla molt de passada a l'article 2 del Decret 36/95, respectant sempre aquests programes, però, com he dit, la filosofia que per a tots els grups significa renda mínima d'inserció.

S'ha d'afavorir la inclusió de les persones, que participin en el món laboral, dirigir-se bàsicament, també com a criteri, al col·lectiu de dones amb càrregues familiars no compartides. S'ha de contemplar la possibilitat que els participants i les participants puguin realitzar pràctiques a entitats o empreses per promoure la seva inserció laboral; dins els programes de renda mínima s'ha d'incentivar aquest element. L'àmbit d'actuació ha de contemplar territoris més infradotats. S'han de promoure, bàsicament, fórmules d'intervenció que afavoreixen la lluita contra l'exclusió social, per tant, molt d'acord amb el punt número u que vostè ha defensat, que s'han d'emmarcar dins el Pla autonòmic de lluita contra la pobresa tots els programes de suport transitori comunitari, ha de ser un eix bàsic, tots aquests programes, dins el Pla, pensam que ha de ser un eix bàsic dins el Pla d'exclusió social. S'han d'elaborar també, si és oportú, segons el programa, conjuntament amb els serveis socials d'atenció primària, demanda que sempre fem en aquest sentit.

I per què aquests criteris? Simplement per intentar, sabem que és mal de fer aconseguir-ho, aconseguir els objectius que es plantegen en el Decret 36/95 i també en la Llei d'acció social.

S'ha de contemplar o tenir present també quan programam aquestes actuacions. És ver que em bas, bàsicament, en l'article 2, però pens que és molt necessari per poder després fer una valoració i fer també, en certa manera, un canvi a nivell de qualitat d'aquest decret.

Com dic, quan programam aquestes actuacions a nivell d'exclusió social, el punt de referència o un possible pont entre l'atur crònic que veim reflectit en el perfil, que és un dels elements a tenir en compte, dels més desfavorits i la seva integració en el mercat laboral, poden ser, o hi juguen un paper molt important, les empreses d'inserció i les empreses socials.

Per què volem plantejar aquest tema? Perquè aquestes combinen perfectament activitat productiva amb la funció social i la formació, i com ho fan? Això és el que ens interessa, tenen com a objectiu prioritari la contractació d'aturats de llarga durada i en situació de pobresa extrema o d'exclusió social.

És ver que el que ara planteig és un marc més ampli que el Decret, però sí que és interessant valorar-ho per poder, després, fer planificació i tenir el punt de referència per a quan es pugui fer o realitzar aquesta modificació.

S'han de contemplar itineraris de tallers prelaborals, no es planteja en cap moment aquest itinerari; tallers d'especialització laboral; empreses d'inserció com a aprenentatge temporal.

Hem de tenir present, i així s'hauria d'elaborar també un marc normatiu més ample a aquest Decret que possibiliti crear les estructures d'inserció per a l'econòmic, ja que poden ser un engranatge que manca, avui per avui, a nivell d'Estat i a nivell d'aquesta comunitat per aconseguir la inserció laboral i social dels col·lectius..., que van dirigits als col·lectius de renda mínima d'inserció; defensar la promoció per a la contractació dels col·lectius de renda mínima per part de l'Administració o d'altres entitats, és un compromís que hem de prendre totes les entitats, i crear una xarxa d'empresaris i empresàries solidàries per afavorir la inserció laboral dels participants del projecte de renda mínima.

Són elements a tenir en compte per a un possible canvi, no només dins el Decret, sinó tenir-los com un marc de referència més ampli en aquest sentit.

Lluís Ayala ens comentava en el seu llibre *Canvi social i pobresa*, o fa la reflexió en el seu llibre, que les prestacions assistencials no poden córrer el risc de convertir-se en una espècie d'indemnització per l'exclusió social, sinó que han d'anar associades a estratègies actives d'ocupació, i si no és així, només serviran per confirmar el col·lapse social. Crec o pens que aquest terme, com planteja Lluís Ayala, que el salari social no és una indemnització que donam a la persona exclosa socialment, era l'inici de l'esperit que va abraçar en el decret del 95.

La reflexió que he fet va en aquest sentit, donar categoria de persona humana a totes les persones que estiguin dins renda mínima o dins aquests programes que es gestionen des dels tres consells.

A l'article 6 del Decret, també s'hi especifica, que el Suport transitori comunitari serà, mensualment, el 75% del salari mínim interprofessional. Nosaltres defensam i pensa que seria necessari augmentar l'aportació al salari mínim per part del Govern en el seu pressupost, i per possibilitar que la percepció de renda mínima sigui el 100% del salari mínim interprofessional, perquè en moltes ocasions aquesta percepció no basta ni per pagar el lloguer de les cases que puguin tenir les persones perceptores de renda mínima.

Tampoc no hem de perdre de vista, així com he comentat abans a la portaveu d'Esquerra Unida, l'esborrany de la norma homogeneitzadora elaborat pel Ministeri de Treball i Afers Socials. El Govern central vol intervenir en el procés normatiu de rendes mínimes d'inserció regulant l'accés, requisits i quantia mínima de les rendes mínimes arran de tot l'Estat.

Hem de tenir en compte, no hem de perdre de vista..., sí, hem rebut un esborrany en aquest sentit, i creim que van per aquí els trets, i creim que és necessari, no ho hem de perdre de vista, que els serveis socials són competència de les comunitats autònomes, i que la intervenció del Govern central hauria d'anar en el sentit, si és el cas, cap a garantir uns mínims d'igualtat, uns mínims d'igualtat quant a la quantia mínima del programa de renda mínima, ampliar la intervenció de la Seguretat Social, cosa que aniria bé, i considerar la renda mínima com a dret subjectiu perfecte cap als usuaris.

Per acabar, he de dir que els consells insulars han de participar activament també en aquests canvis, en els canvis del Decret 36/95, ja que gestionen el salari social, gestionen programes i, a més a més, dins el marc dels consells insulars també hi ha les comissions de seguiment de salari social, obertes a entitats, obertes també, allà on participa el Govern, i allà on hi ha el debat de les innovacions, no només de programes, sinó un debat de tota la informació amb aquest tema del salari social.

Per tant, consideram molt oportuna la proposta que ha fet Esquerra Unida, en el sentit d'un canvi del Decret 36/95. Així com l'ha informat ella, ha fet una valoració molt general dels possibles canvis, perquè, així com ho ha comentat, pensa, i nosaltres ho compartim també, que és un tema molt delicat que hauria de ser consensuat amb totes les forces polítiques que estam aquí, en el Parlament, i que aquests canvis s'haurien de fer sempre amb uns termes de justícia cap als usuaris. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el portaveu del Grup Socialista, el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Per què a finals de la IV Legislatura, aquest parlament discuteix, o està discutint ara, una modificació del Suport transitori comunitari?, per què no tenim un salari social, Renda mínima d'inserció, suport transitori comunitari, el nom és indiferent, consolidat, perfeccionat, amb el suport, no d'un decret, sinó d'una llei de dalt a baix que doni als ciutadans de les Illes Balears el dret a tenir no només una percepció econòmica o uns determinats programes de reinserció laboral, sinó una ajuda integral de caire social?

Crec que és simptomàtic que aquesta comunitat autònoma fos pràcticament la darrera on es va crear el salari social, i s'hi va crear no perquè haguessin vist la llum de Trento, no, s'hi va crear perquè una altra institució, allà on va entrar a governar una majoria diferent, va anunciar que s'impulsaria el salari social, i m'estic referint al Consell de Mallorca, i és clar, per no quedar al darrera, varen dir: "No, nosaltres crearem el salari social", i és clar, el varen crear l'any 95, però la comunitat autònoma, si no me'n recorda malament, es va formar el 83. Tots aquests anys fora salari social.

Es crea el salari social a través del Decret 36/95, de 6 d'abril, i jo, que hi vaig participar una mica des d'una altra institució, des del Consell de Mallorca, em va adonar perfectament de la falta de voluntat i d'interès, aquest decret, no és que s'hagi de modificar, Sra. Thomàs, és que s'ha de refer de dalt a baix, i s'hauria de fer una llei de salari social, renda mínima d'inserció, el nom és el que menys importa, per què? Perquè aquest decret es va fer sense fe, i quan, en política, un no té voluntat de fer una cosa, és com a ca un estudiant on tenen molts de possibles, li dediquen totes les hores, li dediquen moltíssims de recursos, però aquell, enlloc d'estudiar, pensa en altres coses i no aprofita el temps. Del 83 al 95, imaginin-se la pèrdua d'actuacions socials durant tots aquests anys, això és, naturalment emblemàtic.

Es fa el Decret de salari social, es posa en marxa a través dels consells, implica, naturalment, que els consells hi han de posar duros, i, com se sap, si comparam Consell de Mallorca i Comunitat Autònoma, la Comunitat Autònoma té un pressupost deu vegades superior, no hi posen deu vegades més recursos, evidentment, i què passa? El salari social, en comptes d'avançar cap a una prestació que cobreix, primerament, substitueix un salari que no es percep dins una casa i en garanteix la subsistència, en comptes de poder universalitzar aquesta prestació, és a dir, que tota persona a les Illes Balears que estigui en determinades condicions té dret al salari social, no necessàriament ha de ser un sou, pot ser, per exemple, pagar estudis dels infants, pagar escoles, pagar lloguers, cinquanta mil coses que, si ens n'anam a l'altra banda dels Pirineus, hi trobarem ja, fins i tot a petits llibres de divulgació sobre la lluita contra l'exclusió social, i aquí encara no sabem de què anam, però, això sí, el Govern votarà a favor d'això, jo crec que per dues raons, perquè és una obvietat dir, de totes maneres, no està malament que ho recordi, que el Suport transitori comunitari o salari social s'ha d'emmarcar dins un pla de lluita contra la pobresa i d'exclusió social, no en faltaria d'altra. És evident que s'ha de modificar perquè el model que tenim ara és notòriament insuficient.

Però, per què se li donarà suport per part del Grup Parlamentari Popular? Perquè no compromet a gaire, de manera immediata, i es confia que dia 13 de juny el judici, no final, però sí electoral, els sigui encara favorable, que és tenir molta fe.

Jo tenc una altra percepció. Si hagués de jutjar el Govern balear en matèria de salari social, com en d'altres matèries socials, em faria la impressió que és un pigmeu que camina i que quan arriba a la costa dalt de tot de la qual hi ha les eleccions del 13 de juny, des d'una determinada conselleria, la de Presidència, a aquest pigmeu, a aquest nan, a aquest barrufet, que camina li posen damunt l'esquena molts plans, un pla de tres quilos de lluita contra la pobresa, un pla d'un parell de quilos més en el tema d'immigració, un pla de no sé què, etc., i és clar, aquell continua caminant cap al 13 de juny, i el 13 de juny no importarà que li facem cap judici perquè haurà mort, esclafat per tants plans, els quals, naturalment, no han tengut cap operativitat, perquè, és clar, passa com amb aquell estudiant que confia que el darrer vespre, a força de cafeïna i no sé quants estimulants més, aconseguirà treure els exàmens. En definitiva, en salari social, estam en aquestes.

El més sensat seria, Sra. Thomàs, no que vostè ens hagués dut o que el Grup d'Esquerra Unida ens hagués plantejat aquesta proposició no de llei en aquesta cambra, sinó que haguéssim estat cridats per part de la Conselleria de Presidència, Direcció General d'Acció Social, des de fa mesos, des de fa anys i tot, a revisar el tema del salari social, amb l'experiència que es té des dels consells insulars, que són qui ho gestiona, que en tenen molta, a veure com s'ha de modificar, quina normativa legal ha de tenir, jo crec que ha de ser una llei, i a partir de l'experiència que tenim, a hores d'hara ja hi hauria d'haver en aquest parlament un projecte de llei del nou salari social o renda mínima d'inserció, i estariem discutint una cosa seriosa, estariem discutint una cosa consistent, i no hauríem de debatre ara dues obvietats que, com li dic, li agraesc que les plantegi, perquè és la manera de parlar del salari social, perquè feia temps que en aquesta cambra no se'n parlava.

Crec que és de sentit comú emmarcar-lo dins un Pla de lluita contra la pobresa i l'exclusió social, tenint en compte que el Govern s'ha pres tot el temps del món per dur a terme un Pla de lluita contra la pobresa, que arribarà a aquest parlament quan les portes d'aquest parlament i l'activitat parlamentària estaran ja pràcticament tancades. És, realment, tot un emblema.

Jo crec, però, que hem de ser optimistes, crec que s'ha de continuar treballant en el tema del salari social, preparar una nova normativa, i, com dic, crec que hauria de ser una llei, però jo, tot i que el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a aquesta proposició no de llei, li voldria dir una cosa: L'única garantia que hi hagi una llei de renda mínima d'inserció o de salari social a les Illes Balears que pugui tenir un caràcter universal, que tota persona, que tot ciutadà, hagi nascut aquí o hagi vingut aquí, això és indiferent, i es trobi en una determinada situació de necessitat social, tenguí accés, per llei, a la renda mínima d'inserció o salari social, és que hi hagi una nova majoria política dins aquesta cambra que n'consideri que els temes socials són una "maria", són una d'aquestes coses marginals que pot esperar als darrers mesos de la legislatura perquè se'n faci un muntatge i fabricar no sé quants plans que no s'han d'aplicar, sinó que, des del primer dia que es constitueixi aqueixa majoria, els temes socials siguin absolutament prioritaris, perquè, com he dit ja a una altra instància, la pobresa a un país pobre és un fet, un fet trist, però és un fet pràcticament inevitable, la pobresa a la comunitat autònoma, a la regió o nacionalitat, com en vulguin dir, de tot l'Estat espanyol és una vergonya, i nosaltres hem viscut tots aquests anys dins la vergonya, i dia 13 de juny aquesta vergonya s'ha d'acabar. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sra. Ferrando, té vostè la paraula.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Abans he començat l'anterior proposició no de llei donant l'enhorabona al PSM per la seva proposta; en aquesta, també començaré dient a la Sra. Thomàs, va per endavant, que també el Grup Parlamentari Popular votarà efectivament a aquestes propostes que s'inclouen en la seva proposició no de llei.

Però ja ho he de dir, ja ho he de dir, perquè si no, el Sr. President em pegarà, és que pareix mentida, pareix mentida, que aquí... Jo, quan vaig començar en aquest parlament, tenia una certa por a parlar, perquè deia que aquí hi ha gent amb molta experiència, però la veritat és que, darrerament, la qualitat i la qualificació de les intervencions que es fan, realment, deixa en molt poca situació aquesta cambra, jo crec que determinats diputats han confós aquest parlament amb el que era abans, amb una sala de reunions, amb una sala on a veure qui fa més gràcia dient el que diu.

Però, vaja, deixant de banda això, que ho havia de dir, nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, consideram que és molt positiu, consideram que ha de ser així, el primer punt, quant al Pla que elabora el Govern de lluita contra la pobresa, on, naturalment, s'ha d'incloure un recurs, que, tal com va ser previst, com es va idear o com es va estructurar, sigui no només una prestació econòmica, sinó que sigui, per tant, una via d'aconseguir la inserció i la reintegració social d'aquelles persones que, per diferents motius, puguin tenir una causa de necessitat. A partir d'aquest punt de vista, i crec que queda ben clar quin era l'objectiu, no podia ser d'altra manera que, quan s'elabori aquest pla, apart d'altres recursos possibles, naturalment, es tenguí en compte aquest recurs, que no és només una indemnització, una prestació econòmica, com altes grups parlamentaris o grups polítics volien que fos, sinó que és qualque cosa més que això, és una manera, un objectiu de cercar la reinserció i la integració d'aquestes persones que tenen la necessitat, naturalment, que s'inclogui en el Pla de lluita contra la pobresa.

Quant al segon punt, també consideram convenient que, una vegada que s'ha posat en marxa un recurs, relativament recent, perquè n'hem de ser conscients, efectivament, es va posar en marxa com a suport transitori comunitari o com a salari social aquest tipus d'ajudes, però hi havia altres ajudes, és a dir, dir aquí que des de l'any 83 aquest Govern en aquesta comunitat autònoma no hi feia res és desconèixer, fins i tot, el que es feia des del Govern, fins i tot des de les pròpies institucions, on determinats diputats fan feina, és desconèixer-ho, que a partir d'aquell moment se li havia de donar una estructuració, perquè, efectivament, les bosses de pobresa, crec que no ens agradava a ningú, tal com es deia i com es gestionaven, però existien, existien aquestes ajudes, a més, es donaven a través dels consells insulars, i també es fan programes d'integració, anaven separats però es feien. Molt encara dels programes d'inserció i formació que es donen a través del salari social són els mateixos que es feia, i si no, repassin la llista dels programes, i veuran que hi coincideixen.

De totes formes deim que maldament que no és de bell nou, sí que creim que una vegada que es va posar en marxa aquest nou recurs, sí que després de tres, quasi quatre anys del seu funcionament, és necessari que es dugui a terme una revisió i que es vegi si, efectivament, els objectius per als quals s'havia planificat donen les seves solucions i si, efectivament, compleixen els objectius que estaven pensats.

De totes formes, li diré, i sobretot veient que ha tengut complicacions i dificultats la posada en marxa, que creim que és convenient que es revisi el Decret, però creim, o l'opinió que tenim des del Grup Parlamentari Popular, que les dificultats, a vegades, no s'han produïdes tant pel propi Decret fet pel Govern balear, sinó per l'aplicació concreta i la concessió i la gestió que es fa després d'aquest recurs.

Creim que el Decret és millorable, per això donarem suport a la seva proposta, que s'ha de revisar, creim que el Decret és suficientment ampli i deixa un gran marge de maniobra als consells insulars, que creim que ha de ser així, que han de ser qui el gestionen i concedeixen..., llavors, amb alguna de les propostes que vostè ha fet estariem d'acord, però ara no entrarem a veure si s'haurien de modificar, agraïm cap on han anat encaminades algunes de les seves, en compartim algunes, d'altres, no, veim que a d'altres comunitats es fa, però no creim que sigui tant pel propi Decret, que és ampli, com li dic, i deixa molt de marge de maniobra, sinó tant per l'aplicació que hagin pogut fer els propis consells insulars, normal, ho consideram normal.

Com deim, era un servei, era un recurs, que es posava nou, però no admetem aquí que es diguin segons quines coses, sobretot, ja que s'ha fet referència, li'n parl perquè és el que més conec, perquè form part de la comissió de seguiment, determinats salaris socials han tengut problemes no pel Decret, sinó per tràmits burocràtics, i varen sortir en els mitjans de comunicació.

Esquerra Unida mateixa a un mitjà demanava celeritat en la tramitació del salari social. El 5 de desembre del 95 deia: "Problemes burocràtics retarden el repartiment del salari social", i aquí, un diputat que ha sortit, deia: *"Explicó que las bases para la concesión de las ayudas eran tan complicadas que tan sólo media docena de familias habían podido percibir el salario social"*. Jo crec que les bases no les feia el Govern, les bases les feia el Consell Insular. Efectivament, de fet, es va comprovar, no havia passat gairebé un any de l'aplicació de les bases quan hagueren de ser modificades, cosa que ens pareix lògica i normal, el que passa és que no admet, fora que es pugui aquí, a aquesta tribuna, a tornar a donar lliçons sobre com s'han de fer les coses, quan ens pareix lògic, és a dir, és normal, no és que ho critiquem, és lògic que, després d'un any, hi hagi problemes. I, sobretot, per què hi havia problemes? Perquè no es va tenir en compte una qüestió, que és que quan es posava en marxa tot un recurs nou s'havia de tenir en compte l'atenció primària, que era qui l'havia distribuït, i hi va haver molts de problemes burocràtics per això.

Els serveis d'atenció primària dels ajuntaments i també de Càritas, que era una entitat col·laboradora, tenien certes dificultats a l'hora d'interpretar les bases i a l'hora de posar-lo en marxa. No ho criticam, és normal, és lògic que passi.

Per tant, el que vull venir a dir aquí és que, efectivament, hi ha hagut complicacions, es pot modificar el Decret, però que no és tan sols pel que és el Decret, sinó per les bases que s'havien d'elaborar.

Un altre tema que també ens pareix molt important, per això, acceptarem la seva proposta, és que també creim, i crec que una altra diputada ho ha dit, que és important a aquestes altures, ara, després de tres o quatre anys, que es faci una avaluació del que ha estat, i no només una avaluació, i supòs que m'entendran, perquè els ho he sentit dir, a vostès moltes vegades, no només una avaluació quantitativa, és a dir, quantes persones l'han rebut, quin és el perfil, tot això és molt positiu i va molt bé, però també una de qualitativa, per veure si, efectivament, aquests programes d'inserció han aconseguit els seus objectius, és a dir, oferim una prestació econòmica que va conjugada amb una contraprestació per part de les persones usuàries per a la seva integració i reinserció, i hem de veure si aquests programes, on, efectivament, es dediquen molts doblers..., és a dir, el Govern balear, sobretot al Consell Insular de Mallorca, té un programa concertat amb la Conselleria de Treball, i he d'avaluar si aquests projectes aconsegueixen l'objectiu, que és la inserció, perquè, si no, hem de tornar a modificar la filosofia i veure cap on anam.

En aquest sentit, creim que és molt positiu, i que aquesta avaluació es produeixi a través dels organismes oportuns, com el Decret preveu, que és una comissió. M'ha estranyat aquí sentir a dir a persones que són membres d'aquesta comissió, i jo he pogut llegir les actes, i només de passada diuen "s'hauria de modificar el decret", però mai en cap moment no han exigit que això es faci. I jo crec que s'ha de tenir, si formes part d'una comissió de seguiment i veus que això és tan necessari i urgent, i tenc -no ho dic per vostè, perquè vostè no forma part d'aquesta comissió, però hi ha persones que sí-, i jo he llegit les actes, i només de passada diuen "seria convenient fer la modificació del decret", hi ha gent que té la responsabilitat i hi ha gent que pot exigir fer-ho, i no ho fan, i després pugen aquí, a aquesta tarima a donar lliçons a tothom. Facin-ho en els òrgans on ho poden fer i no ho fan.

En qualsevol cas, ja li dic, creim que és molt important que es faci, i l'únic, també, com ja ha apuntat la diputada Sra. Vidal, si li sembla correcte i ho acceptàs, nosaltres només li diríem que en el segon punt, en lloc d'anar-hi directament la modificació, sí que seria que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern a la revisió del Decret 36/96, de 6 d'abril, no prèvia consulta, sinó conjuntament. És a dir, som conscients que tots els consells insulars que són els que gestionen i concedeixen, han de tenir una participació molt directa en el que és aquesta modificació del decret, per tant, no prèvia consulta, sinó conjuntament, a l'hora d'aquesta comissió de seguiment, que es faci conjuntament amb els consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. gestors d'aquests, segons l'article 4 de l'esmentat decret, en tots aquells aspectes que considerin que poden millorar aquesta aspectes del programa, requisits, és a dir, qualsevol qüestió que considerin que pugui millorar, efectivament, aquest recurs, que jo crec que tots els diputats i diputades volem que efectivament compleixi aquests objectius que són, com hem dit, la inserció i la reintegració d'aquelles persones que per qualsevol causa no tenen necessitat d'aquest recurs.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Thomàs, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Agrair el suport de tots els grups parlamentaris en aquesta proposició no de llei, acceptar la modificació que feia la diputada del Grup Popular, però jo pens que els decrets, si ha de ser com a instrument un decret, el decret el firma un president de Govern i, per tant, l'expressió que nosaltres posàvem de "prèvia consulta", era senzillament perquè no pot ser una cosa consensuada i firmada conjuntament. Ara, en aquest sentit entenem que allò és com a major obligació per part del Govern és que es faci sota consens de tots els consells insulars i el Govern i, per tant, li acceptam aquest canvi, però que s'entengui que, en bona puresa, el decret el firma un president de Govern.

I també agrair les intervencions dels altres diputats, sobretot de la Sra. Bover del Grup Parlamentari PSM, que ha donat dades més de la realitat de Mallorca, però que si jo he defugit precisament d'aquestes dades estadístiques, ha estat per allò que el salari social es tracta de tenir també una visió de conjunt de les tres illes, i molt ens temem que en algun indret de la nostra comunitat autònoma, s'estigui donant més com a beneficència que la Sra. Ferrando diu, abans es feien coses, és cert, però abans d'uns programes de renda mínima d'inserció o de salari social, allò que sempre es feia es considerava beneficència, i allò que nosaltres plantejam és precisament el contrari, és ajut, prestació econòmica per a la inserció social i laboral d'aquest col·lectiu. I, en aquest sentit, d'acord totalment amb aquesta necessària avaluació conjunta, veure les diferències de les distintes bases, dels distintes consells, i precisament d'aquesta avaluació conjunta, treure la conclusió d'allò que ha de ser imprescindible per a una igualtat d'oportunitats, que sigui un eivissenc, un menorquí o un mallorquí, tots tinguin les mateixes condicions per accedir a aquesta prestació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Acceptades, idò, aquestes dues transaccions, per una banda substituir la paraula "la modificació" per "la revisió del decret", i per l'altra, substituir l'expressió "prèvia consulta" per "conjuntament amb els consells insulars". Han estat acceptades per part del grup proposant.

A tenor de les intervencions, podem donar aprovada per unanimitat aquesta proposta?

S'aprova per unanimitat.

II.3) Proposició no de llei RGE núm. 6073/98, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a normes per a les esteses elèctriques per protegir l'avifauna.

I passam a la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, RGE núm. 6073/98, sobre normes per a les esteses elèctriques per protegir l'avifauna. Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. No hi ha dubte que les esteses elèctriques aèries són un dels impactes paisatgístics més importants que patim a les Illes Balears, però en aquesta proposició d'avui, ens limitam a enfrontar una part d'aquesta problemàtica, que és la que genera o la que perjudica l'avifauna.

Tots som conscients que s'han autoritzat aquests anys la instal·lació d'esteses elèctriques arreu del territori, inclosos tots els escenaris, totes les àrees naturals, com qualsevol nou ingredient, alhora ha alterat, però també ha entrat a formar part integrant d'aquest ecosistema, i les aus s'hi han avesat a posar-hi, a concentrar-s'hi, fins i tot a nidificar-hi. Estudis que s'han realitzat arreu d'Europa, sobretot en aquests darrers vint anys, demostren que els accidents per electrocució i per col·lisió amb aquestes esteses, han assolit dimensions preocupants. Es parla d'un milió d'aus mortes cada any a França, sobretot a les àrees protegides. Hi ha 2.000 aus mortes per any a Doñana, o 700 aus mortes per cada quilòmetre d'estesa elèctrica, a una zona humida especialment estudiada d'Holanda.

Un d'aquests estudis ha estat realitzat ara pel GOB de Menorca, el febrer del 1998, farà un any, i apunta que l'any 96 moriren més de 200 aus a Menorca a causa de l'estesa elèctrica. Al mateix estudi s'indicava que l'electrocució era el factor principal de mortaldat de les espècies protegides, en especial del milà, però també corbs, soters o xorics. es confirma així una sospita que ja distints col·lectius havien apuntat sobre un dels motius que explica l'espectacular augment de la mortalitat de diverses espècies d'aus durant els anys 80, en especial espècies protegides com els rapinyaires de mitjana i gran talla.

Cal, per tant, prendre mesures per garantir a l'ensem la protecció de l'avifauna i un correcte funcionament de les instal·lacions elèctriques. Com deim a l'exposició de motius de la proposició, aquesta mena de mesures no es poden deixar a la bona voluntat o a una major o menor sensibilització ecològica de les empreses subministradores, sinó que cal que l'administració que vetlli per l'interès general, marqui, aprovi, una normativa reguladora en base a les competències sobre indústria i sobre normes addicionals de protecció del medi ambient, amb la qual es minimitzarien els riscos i els impactes negatius d'aquestes esteses.

Ja són tota una sèrie les comunitats autònomes que han regulat aquesta matèria, a Andalusia, a Navarra, a Canàries, finals dels anys 80, principis del 90, i han aprovat mesures de protecció. És ben hora, entenem, que es faci aquesta regulació a les Illes Balears. També caldria imposar unes mesures transitòries per adaptar progressivament les xarxes existents a la nova normativa, en especial i amb urgència als trams més perillosos, tant pel disseny de les torres i les esteses, com per l'hàbitat on estan instal·lats, en especials a les cepas, a les àrees especials de protecció de les aus, i a totes les zones d'aneis.

Estadísticament sembla clar per tots els estudis que s'han realitzat que tots els accidents s'acumulen a uns determinats indrets, de fet es parla de més d'un 20% de la xarxa on es concentren aquests accidents, i, en qualsevol cas, el cost naturalment ha d'anar a càrrec de les empreses instal·ladores, en aplicació del principi comunitari de que qui contamina, paga. De totes maneres, val a dir també que, segons aquests estudis, les mesures correctores que minimitzarien moltíssim els perills suposen actuacions senzilles i econòmiques, d'un cost que podem qualificar de ridícul si tenim en compte el volum de negoci de Gesa, per exemple.

L'avanç de les Directrius incloïen al seu article 7, sobre mobilitat de la fauna, que la instal·lació de xarxes d'alta tensió s'haurien de realitzar amb els dispositius adequats per evitar precisament l'electrocució de les aus, en zones de pas per a la seva mida on podien veure's afectades. I afegia que aquestes mesures, en especial, s'havien de prendre en zones d'especial protecció per a les aus, a les cepas. Des del PSM presentarem una al·legació, a aquest article 7, concretament, perquè no se cenyís la limitació a les xarxes d'alta tensió, ja que les electrocucions són més freqüents, precisament, a les línies inferiors a 45 kilowats, per mor de les dimensions dels suports, per la separació dels conductors i per la longitud dels (...). Lamentablement, lluny de fer-nos cas, el projecte de llei de les Directrius que ha entrat al Parlament, encara redueix les mesures de protecció previstes, de fet, les limita a una previsió a l'article 54, que seran els plans d'ordenació del medi natural, és a dir, aquests plans que regulen específicament i que ordenen les aneis, els que han d'incorporar dispositius adequats per tal d'evitar l'electrocució de les aus.

No cal insistir, per tot el que hem dit, que ho considerem una previsió insuficient i, a més, una planificació, una norma reglamentària, inadequada, perquè pensam que hi ha d'haver una normativa de caràcter general que a més s'ha d'aprovar d'immediat. A la nostra proposició no de llei proposàvem un termini de dos mesos, i això sense obstar que posteriorment, quan es faci la regulació de cadascuna de les aneis, aquests pons tinguin unes previsions, unes normes addicionals de protecció per a cadascuna de les aneis.

A la nostra proposta s'apunten una sèrie d'aspectes i de mesures que hauran de preveure aquesta normativa, en la mateixa línia que han fet la resta de normatives autonòmiques que s'han anat aprovant. En primer lloc, les característiques tècniques dels elements d'aquestes esteses elèctriques, aquells elements que quedaran prohibits per evitar al màxim els riscos de col·lisió i d'electrocució. En aquest sentit, seran molt útils les recomanacions que ha general l'Icona, l'antic institut de conservació de la natura, per tota una sèrie d'estudis que va fer a Doñana i també les normatives autonòmiques que han regulat la matèria.

Per altra banda, proposam que es prohibeixin els treballs de manteniment de la xarxa en les àrees de cria d'aus protegides, especialment o específicament durant les èpoques de nidificació, de reproducció i de cria.

Per tant, en resum, consideram que és una problemàtica prou delicada, amb centenars d'aus afectades mortalment per aquestes esteses elèctriques, i, per tant, confiam que hi hagi una normativa autonòmica que ràpidament vengui a sortir a camí d'aquesta problemàtica i d'aquest impacte negatiu sobre el medi ambient.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, dir que des d'Els Verds donarem suport a aquesta iniciativa, que entenem que és una iniciativa, jo diria, discreta, és poc ambiciosa, és quasi una proposta de mínims. Des d'Els Verds pensam que la problemàtica de les esteses elèctriques és molt més àmplia i més complexa que no simplement el dany que es pot causar a les aus, aquí, efectivament, s'ha centrat el tema amb el dany que pot fer a les aus, però pensam que aquesta normativa hauria d'estar circumscrita dins uns aspectes més amplis de prohibir o de limitar les esteses elèctriques al medi rural, pensam que, com a mínim, s'hauria de decretar ja una moratòria de noves esteses elèctriques al medi rural, pensam que les noves electrificacions en zones aïllades s'han de realitzar en energies renovables, com la solar fotovoltaica, per exemple, i l'eòlica, i que en aquestes zones les energies netes són molt més rendibles en termes comparatius, perquè eviten la construcció de les costoses esteses elèctriques, sense parlar de la degradació del paisatge, que és el nostre principal actiu ambiental, risc d'incendis, etc.

Per tant, com dic, és una iniciativa interessant, és una iniciativa que jo crec que és molt específica i molt concreta, i que, per tant, ha de ser absolutament assumible, des d'Els Verds li donarem suport.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part d'Esquerra Unida, Sra. Thomàs, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Només dues paraules per dir que també donam suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Miriam Muñoz.

LA SRA. MUÑOZ I LASO DE LA VEGA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, está claro, lo han reconocido todos los grupos, el impacto ambiental que producen las redes eléctricas, y en especial el peligro que supone para las aves. Por otro lado, tampoco dudamos que queremos aceptar el aumento de la demanda eléctrica, pero tanto las nuevas instalaciones que requieren este aumento de demanda como las que ya existen, deben cumplir una normativa que garantice la protección del medio ambiente y en concreto la seguridad de las aves, lo que es motivo de esta proposición no de ley, con la que el Grupo Socialista está totalmente de acuerdo en los dos puntos que la integran, y por lo que la votaremos a favor.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Alexandre Pax, té vostè la paraula.

EL SR. PAX I DOLZ DEL CASTELLAR:

Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Vista la proposición no de ley presentada por el Grupo Parlamentario Nacionalista-PSM, sobre normativas en tendidos eléctricos, y una vez analizada la propuesta, tengo que informarles que la filosofía y el contenido de esta propuesta parece un plagio, una copia de la filosofía que está manteniendo el Gobierno balear en cuanto hace referencia a actuaciones que actualmente están llevando a cabo, tanto la Conselleria de Medio Ambiente y Ordenación del Territorio, como la Conselleria de Agricultura, Comercio e Industria. Y a continuación me explicaré.

En Menorca, a través de fondos del consell insular, se ha venido realizando en los últimos tres años, un estudio sobre la problemática que representa la disminución de aves en especial de las rapaces, el milano y el cuervo, y también son fondos del consell insular a través del Instituto Menorquín de Estudios, y no de una entidad conservacionista. Se ha detectado que aproximadamente el 60% de las causas son debidas a envenenamiento o a disparos de cazadores u otros que consideran perjudiciales estas aves, otro 20% de estas bajas, se debe a posibles accidentes de electrocución en torres del tendido eléctrico, y el otro 20% aproximadamente, a ahogamiento en las primeras etapas de la vida de los polluelos.

Vistos estos resultados y habiendo hecho campañas de sensibilización al respecto, sobre la eliminación por disparos o envenenamiento, el consell insular ha promovido un convenio o acuerdo entre la principal concesionaria de suministro eléctrico y el Gobierno balear para disminuir el riesgo de ciertas torres eléctricas que por su diseño resultan peligrosas, habiéndose propuesto y comprometido una cantidad cercana a los 38 millones de pesetas, para corregir amarres, aisladores, seccionadores y demás dispositivos eléctricos que podían poner en peligro la integridad de las aves.

Creo que esto es un ejemplo suficientemente palpable que representa el talante que tiene el Gobierno balear en este sentido. Además, me consta que la Conselleria de Agricultura, Comercio e Industria, tiene en estudio un borrador donde se definirán las normas técnicas sobre instalaciones eléctricas de alta, media y baja tensión, con el objeto de proteger la avifauna. Además, tengo que recordarle que en el actual proyecto de ley de las Directrices de Ordenación del Territorio de Baleares, herramienta esta básica para el futuro, no sólo urbanístico sino medioambiental de las Islas Baleares, en diferentes artículos ya se vuelve a representar la filosofía que el Gobierno balear mantiene, artículos 54, 70, 71 i 72, filosofía esta que mantiene este tema y en la forma en que piensa solucionarlo, y es la que acabo de reseñar.

Nosotros votaríamos favorablemente a la proposición no de ley siempre que en el primer apartado no nos pusiese un plazo de dos meses, para no tener que incumplir estos plazos, siempre si se cambiase por "aprobar en un término lo más breve posible una normativa que establezca"; cambiar "dos meses" por "el tiempo más breve posible". Ésta sería la propuesta *in vocce*.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, agrair a tots els grups que han expressat el vot favorable, primer als que l'han fet incondicional, després ja entrarem en els que el condicionen. Coincidir plenament amb el representant d'Els Verds, també en el sentit de la moderació i de la manca d'ambició de la proposta, en el sentit que quedava cenyida només a un dels aspectes de la problemàtica ambiental que generen aquestes esteses elèctriques, però ha estat volgut efectivament per al nostre grup cenyir-ho, i anar a encalçar una unanimitat de la Cambra perquè, com a mínim, aquest aspecte que pensàvem que era el que podia rebre el suport del Partit Popular quedàs aprovat i quedàs un compromís en ferm.

Per l'altra banda, al senyor representant del Partit Popular, li voldríem contestar amb més arguments, però en vista que avança el vot favorable, la veritat és que tampoc no tenim gaire interès a rebatre el fet que no es tracta tant de fer els estudis i de fer convenis, especialment només a una illa, sinó que del que es tracta és que hi hagi una normativa que surti publicada al butlletins on efectivament quedi establerta d'una vegada en principi i en ocasió de perdurabilitat quin és el marc que ha de regalar aquestes esteses elèctriques en general per garantir que no hi hagi problemes i que no hi hagi riscos d'electrocució i de col·lisió per a l'avifauna.

Per tant, també consideram insuficients les previsions, com he comentat, que fan les Directrius, o la llei de Directrius, i consideram imprescindible que hi hagi un decret específic, però atès que han anunciat un vot favorable a aquest decret, jo crec que per part nostra no hi ha d'haver inconvenient a transigir respecte que quedi tan bon punt com sigui possible, només li record que tenen molt poc temps per fer-ho durant aquest mandat i, per tant, els demanaria que hi posin la màxima diligència, perquè després, durant l'*intringulis* de la nova entrada del nou govern, això ja estigui fet i haguem protegir les aus.

Moltes gràcies.

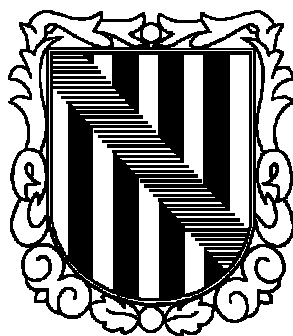
EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Entenc, idò, que accepta vostè la transacció de canviar "dos mesos" per "el més breu possible", i segons la intervenció feta pel Grup Parlamentari Popular, la votació ha de ser per separat del punt 1 i 2, o conjuntament?

Conjuntament. Doncs amb aquesta modificació podem donar-la per aprovada per unanimitat?

S'aprova per unanimitat.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Immediatament tindrà lloc la Junta de Portaveus.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma